

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra pedagogiky a psychologie

Bakalářská práce

Postoje k nevěře v různých etapách života

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Marta Franclová

Autor práce: Aneta Milostná

Studijní obor: Psychologie

Ročník: 3.

2012

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně, pouze s použitím uvedených pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s 47b zákona č.111/1998 Sb. v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práci. Rovněž souhlasím s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č.111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 7.4.2012

.....

Aneta Milostná

Poděkování

Chtěla bych poděkovat PhDr. Martě Franclové za cenné rady a připomínky, za odborné vedení mé bakalářské práce, optimistický postoj a za zájem a čas, který mi po celou dobu mé práce věnovala. Mé poděkování patří také všem respondentům, které jsem oslovila, a kteří ochotně odpovídali na mé otázky. Také chci poděkovat své rodině za podporu a toleranci při zpracování této práce.

Abstrakt

MILOSTNÁ, A. *Postoje k nevěře v různých etapách života*. České Budějovice 2012. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Pedagogická fakulta. Katedra pedagogiky a psychologie. Vedoucí práce PhDr. Marta Franclová.

Klíčová slova: postoje, funkce postojů, hodnoty, vztah, nevěra, typy nevěry

Teoretická část zahrnuje čtyři tematické okruhy- postoje, hodnoty, vztah a nevěra. Důraz je kladen na postoje v obecné rovině, z pohledu psychologie osobnosti a sociální psychologie. Další kapitola pojednává o hodnotách a jejich třídění. Důležitou součástí teoretické části je očekávání od vztahu muže a ženy a s tím i spojená problematika nevěry. Praktická část je zaměřena na výzkumné šetření. Výzkum byl proveden kvalitativními rozhovory a poskytuje informace o postojích a zkušenostech s nevěrou.

Abstract

MILOSTNÁ, A. *Attitudes to infidelity in different stages of life*. Czech Budejovice 2012. Bachelor Thesis. University of South Bohemia in the Czech Budejovice. Faculty of Education. Department of Education and Psychology. Thesis supervisor PhDr. Marta Franclová.

Key words: attitudes, function of attitudes, values, relationship, infidelity, infidelity types

The theoretical part includes four themes- attitudes, values, relationships and infidelity. Focus is placed on attitudes in general, from the perspective of individual psychology and social psychology. The next chapter deals with values and their classification. An Important part of the theoretical expectations from the relationship between men and women and with it the associated problems of infidelity. The practical part is focused on research. The research was conducted qualitative interviews and provides information about attitudes and experiences with infidelity.

Obsah

ÚVOD	8
I. TEORETICKÁ ČÁST	10
1 POSTOJE	10
1.1 DEFINICE POSTOJŮ	10
1.1.1 POSTOJE Z HLEDISKA SOCIÁLNÍ PSYCHOLOGIE	11
1.1.2 POSTOJE Z HLEDISKA PSYCHOLOGIE OSOBNOSTI	12
1.2 VLASTNOSTI POSTOJŮ	12
1.3 DĚLENÍ POSTOJŮ	13
1.4 FUNKCE POSTOJŮ	14
2 HODNOTY	16
3 OČEKÁVÁNÍ OD VZTAHU	17
3.1 OČEKÁVÁNÍ ŽEN OD VZTAHU	17
3.2 OČEKÁVÁNÍ MUŽŮ OD VZTAHU	18
3.3 RODOVÉ ROZDÍLY (GENDER) MEZI MUŽI A ŽENAMI	19
4 NEVĚRA	20
4.1 POJETÍ NEVĚRY	20
4.2 TYPY NEVĚR	21
4.3 MOTIVACE A PŘÍČINY NEVĚRY	22
4.4 CHARAKTERISTIKA PODVÁDĚNÝCH	24
4.4.1 ŽENY, KTERÝM JSOU MUŽI NEVĚRNÍ	24
4.4.2 MUŽI, KTERÝM JSOU ŽENY NEVĚRNÉ	24
4.5 CHARAKTERISTIKA PODVÁDĚJÍCÍCH	24
4.5.1 ŽENY	25
4.5.2 MUŽI	25
4.6 ZÁSADY PŘI ODHALENÍ NEVĚRY	26
4.7 CHYBY, KTERÉ DĚLÁME PŘI ODHALENÍ NEVĚRY	27
II. PRAKTICKÁ ČÁST	29
5 PRŮZKUM	29

5.1 CÍL ORIENTAČNÍ VÝZKUMNÉ SONDY	29
5.2 VÝZKUMNÉ OTÁZKY	29
5.3 CHARAKTERISTIKA VÝZKUMNÉHO SOUBORU.....	29
5.4 METODA VÝZKUMU.....	30
5.5 POPIS VÝSLEDKŮ	32
6 DISKUSE	48
7 ZÁVĚR	50
8 LITERATURA	53
9 SEZNAM PŘÍLOH.....	55

Úvod

Vybrala jsem si téma „nevěra“, neboť toto téma je velice zajímavé. Nevěra se řeší již od chvíle, kdy přirozeně promiskuitní člověk uzavřel monogamní svazek. Troufnu si říci, že asi není nikdo, kdo by se s nevěrou nějakým způsobem ve svém životě nesetkal. Každého z nás se pravděpodobně jednou minimálně v životě dotkla, ať už přímo z osobní zkušenosti nebo ze zkušenosti někoho blízkého. Když se podíváme na důvody častých rozvodů, tak zjistíme, že právě ona patří mezi nejčastější příčiny. Nevěra je těžko definovatelná a každý ji chápe jiným způsobem. Při vyslovení slova „nevěra“ si lidé vybaví spoustu pojmů. Láska, sex, zrada, zklamání. Má mnoho podob. Vůči nevěře, lidé různého věku a pohlaví, zaujímají odlišné postoje. Pro někoho je zásadně nepřijatelná, jiní s ní řeší partnerské problémy a někdo naopak si s ní dokazuje svou neodolatelnost.

Bolest, utrpení a nejistota. To je charakteristické pro nevěru. Při zjištění partnerovy nevěry, podvedený partner cítí ztrátu důvěry, zradu a zklamání. Má pocit, že se mu zhroutil celý svět. Pokládá si otázky: „Co bude dál? Mám ho opustit, nebo se s tím mám naučit žít?“ Zpětná vazba na odhalení nevěry je různá. Podvedený partner má strach, že city z jeho strany k partnerovi pominou (Matějková, 2009).

Co je to nevěra? Odpověď není tak jednoduchá, jak by se na první pohled mohlo zdát. Může přijít nejen v manželství, ale přichází i u nesezdaných párů. Nevěra bolí, narušuje vztahy a ničí rodinu. Nevěra. Co samo o sobě to slovo znamená? Má hlubší význam? Je to morální přestupek, nebo jen fenomén? Proč jsou si lidé nevěrní? Nevěra je dnes hodně diskutovaným tématem. Někdo po nevěře touží, jiní se jí naopak bojí. Proč vzniká nevěra? Jak se pozná nevěra? Tyto a mnohé další otázky mě motivují k hledání odpovědí.

Teoretická část mé bakalářské práce je rozdělena na čtyři části. V první části, jak už vyzní z názvu mé práce, se zabývám postoji. Snažím se nastínit postoje z pohledu psychologie osobnosti a z pohledu sociální psychologie. Neopomenu ani všeobecně na vlastnosti postojů, jejich dělení a jejich funkce. Druhá kapitola bude věnována hodnotám, neboť postoje a hodnoty spolu velmi úzce souvisí. Třetí část se zabývá očekáváním muže a ženy od vztahu. A poslední část mé práce zahrnuje další důležité téma a to problematiku nevěry. Na úvod se snažím nastínit rozdílné definice nevěry,

motivaci k nevěře nebo charakteristiky podváděných a podvádějících. Dále se také zaměřím na typy nevěř. V teoretické části bakalářské práce čerpám informace z uvedené literatury.

Praktická část je zaměřena na kvalitativní výzkum, díky kterému zmapuji postoje k dané problematice. Cílem mé práce je zjistit, jaké postoje k nevěře zaujímají dvě rozdílné věkové kategorie. Zda by byli schopni odpustit nevěru nebo naopak jestli by byli schopni se nevěry dopustit, co považují za nevěru nebo proč si myslí, že k nevěře dochází.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 Postoje

Postojem rozumíme zaujmutí stanoviska vůči nějakému objektu. Objektem postoje mohou být předměty konkrétní (pizza) nebo abstraktní (feminismus), osoby (John Lock) nebo neživé věci (počítač), v podstatě vše, co člověk registruje. Postoje ovlivňují naše vnímání, myšlení i chování (Hewstone, Stroebe, 2006). Pozitivní či negativní vztah vůči nějakému objektu je charakteristický pro každý postoj. S jiným pojmem u termínu postoje se setkáváme v oboru malířství a to už v 18. století, kdy se tímto pojmem označovala poloha těla při snaze o jeho zachycení. Hlavním tématem se stal výraz „postoj“ v následujícím století při vzniku disciplíny sociální psychologie. Sloužil k vymezení a charakteristice této disciplíny. Nejenže se termín objevuje v psychologii, můžeme se s ním setkat i v jiných vědních disciplínách. Největší zásluhu o jeho proniknutí do jazyka vědy nese Charles Dickens svým dílem **Výraz emocí u člověka a zvířat** (Výrost, 2008).

1.1 Definice postojů

Postoj je určité mínění vyjadřující sympatie nebo nesympatie. Používají se slova typu jako například: „Mám rád čokoládu“ nebo „Nemám rád mléko“. Ve své podstatě postoje vyjadřují naše hodnoty nebo názory na svět, jsou součástí sociální společnosti. Slouží nám jako ochrana před úzkostí, odráží naše sebepojetí a dovedou predikovat naše chování (Atkinson, 2003). Člověk je nositelem jednoho či několika postojů. Příkladem takového postoje může být favoritismus, kdy člověk preferuje určitou skupinu lidí, k nimž chová sympatie. Dalšími příklady mohou být rasismus nebo puerismus. Lidé, kteří zaujímají postoj rasismus, chovají negativní vztah k lidem odlišné rasy. A v případě puerismu má člověk nepatřičné reagování na cizí výroky (Mikuláščík, 2003).

V dnešní době se můžeme setkat hned s několika definicemi, neboť tato problematika postojů nás provází několik let. „*Postoj (attitude) je hodnotící vztah vyjádřený sklonem ustáleným způsobem reagovat na předměty, osoby, situace a na sebe*

sama“ (Hart, Hartlová, 2010, str. 431). V rámci sociální psychologie Eagly a Chaiken uvádějí tuto definici postoje: „*Psychologická tendence vyjádřená hodnocením určité entity s určitou mírou souhlasu či nesouhlasu*“ (Eagly a Chaiken, 1998, in Hewstone, Stroebe, 2006, str. 283).

Je důležité rozlišovat rozdíl mezi postojem a motivem. Je snadné to zaměnit, avšak každý pojem má své vysvětlení. Motiv aktivizuje chování a postoj se projeví v jeho obsahu (Nakonečný, 2009). Newcomb uvádí příklad: Křik dítěte u matky aktivuje motiv mateřské péče. Její postoj k dítěti je důležitým faktorem, který je podmíněný pro reakci matky, jakým způsobem se k dítěti zachová. Pokud pro matku dítě znamená velkou hodnotu, bude ho utěšovat. Ovšem chová-li k dítěti slabý pozitivní postoj, tak její pečovatelské projevy nebudou nijak výrazné, spíše jen z povinnosti, nikoli z lásky (Newcomb, 1950 in Nakonečný, 2009).

1.1.1 Postoje z hlediska sociální psychologie

Postoje jsou samostatnou oblastí zkoumání na poli sociální psychologie, vykazují značnou stálost a odolnost vůči změnám. Jsou komplexním souborem hodnocení lidí, věcí i myšlenek ve třech úrovních (Nakonečný, 2009):

- a) emocionální-skládá se z emocionálních reakcí, které objekt vyvolává
- b) kognitivní-skládající se z názorů, myšlenek a přesvědčení vůči objektu
- c) konativní-týká se sklonů k jednání a pozorovatelného chování ve vztahu k objektu

Ve své podstatě konkrétní postoj může být založen primárně na jedné z výše uvedených složek, ale zároveň může obsahovat i ty ostatní. Jedna z nich může převažovat, ale zároveň také mohou být vyvážené. Díky postojům zaujímáme různé hodnotící vztahy, kdy daný předmět se nám v určité míře jeví jako žádoucí nebo nežádoucí, pravdivý nebo nepravdivý, užitečný nebo neužitečný. Přisuzujeme určitou hodnotu. Sociální psychologie také chápe postoje jako produkty učení, pro které hrají důležitou roli individuální zkušenosti, které napomáhají k jejich formování (Nakonečný, 2009). Například člověk, který věří, že určitá etnická skupina se chová agresivně, může cítit averzi pro tyto lidi a hodlá se k nim chovat diskriminačním způsobem, to je jeho

postoj (Myers, 1993)

1.1.2 Postoje z hlediska psychologie osobnosti

V oblasti psychologie osobnosti se na tento termín nahlíží obdobně. Postoj lze považovat za hodnotící vztah, jehož předmětem může být cokoli. Prostřednictvím postojů lze rozvíjet sebevyjádření, postoje pomáhají vyrovnávat se s nejistotou (Nakonečný, 2009). „*Postoje mohou být velmi elementární, týkat se jednotlivých objektů, které mají samy o sobě malý význam*“ (Říčan, 2010, str. 109).

Postoj úzce souvisí s charakterem osobnosti a její hodnotovou orientací. Postoj je během života relativně ustálený systém pozitivních nebo negativních hodnocení určitých předmětů, jevů, situací, osob apod. V tomto systému hodnocení je zastoupena rozumová, citová, ale i neuvědomělá složka, která způsobuje, že si svůj postoj mnohdy nedovedeme rozumově vysvětlit (Nakonečný, 2009).

Člověk se s postojí nerodí, postoje se utvářejí vlivem životních zkušeností, především jako důsledek mnohých opakovaných reakcí, dojmů, citění a chování. Významnou roli má i napodobování postojů rodičů, spolužáků, učitelů, často jsou ovlivňovány hromadnými sdělovacími prostředky a míněním ve skupině. Postoje se mohou v průběhu života jedince měnit a přecházet i do protikladu. Postoje lze měnit i záměrně. Nejsnáze podléhají změně neutrální, nevyhraněné postoje. Postoje tak tvoří významnou součást charakteristiky osobnosti, jejich poznání do určité míry umožňuje předvídat chování člověka v určitých situacích (Kelnarová, Matějková, 2010).

1.2 Vlastnosti postojů

Tak jako každá osoba, předmět či událost má své vlastnosti, tak i postoje jsou na tom stejně. Uvedeme si pět základních vlastností postojů, jimiž jsou komplexnost, konzistence, konsonance trsu postojů, rezistence postoje vůči změně a intenzita postoje (Nakonečný, 2009):

Komplexnost

Vyjadřuje celistvý útvar, který obsahuje kognitivní, emotivní a konativní komponenty neboli složky. Kognitivní komponenty zahrnují názory, myšlenky

a přesvědčení vůči objektu.

Konzistence

Kognitivní, emotivní a konativní komponenty se vzájemně podporují, vyznačují se větší či menší soudržností, jsou konzistentní nebo jsou inkonzistentní. Například chování určité míry obdivu či uznání k někomu je současně spojeno s negativním smýšlením o téže osobě.

Konsonance trsu postojů

Trsy neboli kategorie jsou vytvářeny postoji, které se vyznačují určitou mírou konsonance postojů. Například postoje vůči náboženství. Má-li někdo pozitivní postoj vůči náboženství, nemusí mít také pozitivní postoj vůči církvím. Je to založené spíše na psychologických vztazích než logických (Nakonečný, 2009).

Rezistence postoje vůči změně

Centrální postoje (týkají se významných objektů - rodiče, zaměstnání) jsou nejodolnější vůči vlivům působících na jejich změnu (Nakonečný, 2009). Rezistence je považována za jakýsi vzdor, odpor nebo projev nesouhlasu (Hart, Hartlová, 2010).

Intenzita postoje

Každý postoj je chápán jako pozice v určitém kontinuu od záporného přes neutrální až ke kladnému hodnocení. Extrémní postoje, verbálně vyjadřované, se vyznačují největší intenzitou. Například jako „naprosto souhlasím“, „rozhodně ano“ (Nakonečný, 2009).

1.3 Dělení postojů

Dělení postojů probíhá na bázi několika hledisek. Kelnarová a Matějková rozlišují dva druhy postojů dle převládání složky racionální nebo iracionální (Kelnarová, Matějková, 2010):

Přesvědčení

Tento postoj, kde převažuje složka racionální, se utváří vědomě. Je to jakýsi názor na předmět postoje, který může být kladný či záporný. Určitá míra souhlasu či nesouhlasu.

Předsudky

Zde je větší převaha iracionální složky. Značná míra ignorace objektivní skutečnosti. Zejména negativní postoje vůči někomu nebo něčemu. Nakonečný uvádí, že „*předsudky jsou obvykle převzaté, tradicí udržované iracionální postoje, které se uchovávají u jedince jako afektogenní vztahy podporované často racionalizací*“ (Nakonečný, 2009, str. 241).

Z hlediska subjektivní významnosti lze postoje rozdělit na dva druhy (Nakonečný, 2009):

Centrální postoje

Týkají se významných objektů (rodiče, zaměstnání).

Okrajové postoje

Jsou protikladem k centrálním postojům. Ztrácí na své významnosti (například zahraniční politika Indie).

1.4 Funkce postojů

Hlavní funkcí postojů je připravenost k jednání. Na tomto faktu je založena pokroková funkcionalistická teorie postojů, kterou zmodernizoval Daniel Katz. Zastává názor, že lidé mají určitý postoj, který jim pomůže dosáhnout jejich základních cílů. Naše postoje jsou funkce, které jsou odhodlané nám sloužit (Katz, 1960, in Zanden, 1987).

Katz rozlišuje čtyři funkce postojů (Katz, 1960, in Nakonečný, 2009):

Adjustační nebo instrumentální funkce: Negativní postoj si vytváříme k předmětu, který máme asociovaný s tresty (například díky zkušenosti se zklamáním v manželství, může vést k vytvoření negativnímu postoji vůči manželství jako společenské instituci). A také naopak. Pozitivní postoje si vytváříme na základě spojení objektu s nějakou odměnou.

Ego-defenzivní funkce: Postoje pomáhají redukovat úzkost, podceňují negativní vlastnosti (nedostatek odvahy), které si člověk připisuje a snaží se chránit integritu osobnosti.

Hodnotově expresivní funkce: Člověk vyjadřuje své postoje, zasazuje se za

jejich realizaci a díky tomu nachází své uspokojení (například se subjekt může hlásit k nějakému politickému názoru, který mu pomůže, odreagovat nepříznivý stav ze společenských poměrů).

Kognitivní funkce: Postoje nám spojují poznávání a cítění, jedná se o subjektivní význam poznatků. Každá živá bytost touží nacházet určitý řád, uspořádat si poznatky o světě i o sobě samém a nalézat souvislosti mezi vztahy.

2 Hodnoty

„Hodnoty jsou objektivní přírodní a společenské jevy hmotné či duchovní povahy, které slouží k uchování a rozvoji základních vztahů mezi člověkem a společností, mezi člověkem a přírodou, k uchování a rozvoji samotného lidského života“ (Výrost, 2008, str. 152). V souvislosti s postojí hraje důležitou roli problém hodnot, jelikož na postoje nahlížíme jako na hodnotící vztahy. V současné literatuře rozlišujeme hodnoty materiální (například majetek, zdraví, jídlo, bydlení), sociální (manželství, láska, přátelství), duchovní (dobro) (Nakonečný, 2009, str. 244). Existuje velká různorodost hodnot. Například pro nemocného člověka může být hodnotou zdraví, pro hladového je hodnotou potrava (Smékal, 2009).

O hodnotách v psychologii je možno přemýšlet ve čtyřech pohledech. Prvním pohledem je zamyšlení nad hodnotou jako ceně, kterou objekt má pro osobu. Tou cenou může být štěstí, zdraví. Člověk k tomu má určitý vztah a snaží se dosáhnout uspokojení. Druhý pohled nahlíží na hodnoty jako prostředky, které využíváme k tomu, abychom získali něco pro sebe. Může to být vzdělání, skvělé postavení ve společnosti nebo kvalifikované zaměstnání. Třetí způsob označuje hodnoty jako kritéria, díky kterým posuzujeme různé události. A posledním čtvrtým pohledem jsou hodnoty považované za něco, o co nám stojí usilovat (Smékal, 2009).

Hodnotami nazýváme *„nejobecnější postoje, které určují celý životní styl a orientaci člověka ve světě“* (Říčan, 2010, str. 109). Hodnoty lze rozdělit na dva druhy a to hodnoty obecné a instrumentální. Obecnou hodnotou můžou být složky, které obecně vyjadřují smysl života (svoboda, moudrost, štěstí). Hodnoty instrumentální jsou prostředky, jimiž se obecné hodnoty naplňují. Například pro dosažení životního štěstí je potřebné manželství, jakožto prostředek k dosažení smyslu života (Nakonečný, 1999).

3 Očekávání od vztahu

Díky našim zkušenostem z dětství si vytváříme postoje a očekávání od vztahu. S prvním vztahem mezi mužem a ženou jsme se setkali u rodičů, kteří pro nás byli a jsou vzorem. Neříká se nadarmo, že očekávání, které měli rodiče k sobě, často opakujeme ke svému partnerovi. Do vztahu vstupujeme s představami o tom, jak budeme šťastní, jaké budeme mít krásné děti, nebo jak se budeme rádi spolu milovat. Bohužel ne každý jedinec si také uvědomí, že ke vztahu patří hádky či krize. Jednou z možných příčin nedorozumění mohou být odlišné představy a očekávání od vztahu. Každý, kdo si chce udržet partnerský vztah, by se měl naučit dělat kompromisy, vnímat partnerovi potřeby a ustupovat nebo zmírňovat své požadavky (Práško, 2005).

3.1 Očekávání žen od vztahu

Ženy jdou do partnerského vztahu s tím, že očekávají od partnera **posezení a popovídání si**. Ženy mají na rozdíl od mužů potřebu mluvit o svých pocitech, starostech, zážitcích a mít posluchače, který jim dá zpětnou vazbu. Mají pocit, že v tom nejsou sami a můžou se někomu vypovídat. Ženy nepotřebují, aby jim muži radili, stačí je jen vyslechnout a snažit se je pochopit. Rozhovor může být povrchní, kdy si partneri vyměňují denní dojmy, jako například jak bylo v práci. Rozhovor se může rozvinout v pomlouvání nadřizovaného. Je to dobrá cesta k bližšímu poznání. Potřebuje-li si žena potvrdit svou roli rádkyně, utěšovatelky a pečovatelky, očekává spíše sdělení, které u muže vyvolávají pocity bezmocnosti, úzkosti, závislosti nebo nejistoty. **Duševní porozumění**, to je další očekávání žen. Muž je ochoten naslouchat a žena může otevřeně sdílet se svým mužem své pocity a prožívání. Muž se snaží vcítit do jejich slov a respektuje její názory. Duševní porozumění znamená, že se žena může svěřit manželovi se svými niternými pocity a nebo když se dopustí nějaké chyby a má pocity viny. Součástí duševního porozumění je vzájemnost, pocit jistoty a bezpečí. I muž chce se svojí ženou sdílet představy, přání a city, chce být k ní upřímný. Předposlední očekávání žen od vztahu je, že **muž musí vycítit to, co žena potřebuje**, aniž by to vyslovila. Muž je naladěný na stejnou vlnu jako žena. Ona se cítí smutná, on je připraven jí nabídnout pomoc. Muž nikdy nezapomene, kdy má žena narozeniny, kdy mají

společné výročí a obdarovává ženu dárky a květinami. Žena očekává, že muž vycítí to, kdy se ženě chce s ním milovat a kdy ne. A posledním důležitým očekáváním ženy od vztahu je, že **muž bude vyjadřovat lásku celým svým životem**. Zahrnuje v sobě předchozí očekávání. Muž má trvale a stále vyjadřovat ženě, jak ji má rád a ona to musí vycítit z jeho chování. Žena očekává důkazy mužovi lásky jak ve slovech, tak i v citlivém porozumění. Muž v životě dává ženě svobodu, ale zároveň ji dokazuje, že je jeho jediná (Kratochvíl, Kratochvílová, 1999 in Kratochvíl, 2000).

3.2 Očekávání mužů od vztahu

Muži očekávají po příchodu domů, že bude **uvařeno a uklizeno**. Chtějí mít na stole své oblíbené jídlo, mít uklizené věci na svém místě, utřený prach a cítit příjemnou atmosféru domova a jeho útulnosti. Avšak předpokládají, že když žena uklízí, tak jejich věci, ať už pracovní náradí nebo důležité spisy, zůstanou tam, kde leží. Dalším důležitým očekáváním mužů od vztahu je **sex, kdykoliv se jim zachce**. Myslí si, že budou mít snadno dostupné uspokojování svých sexuálních potřeb. Svou ženu budou mít stále po ruce, snadno dostupnou a nemusí si shánět partnerku a získávat její pozornost květinami či dárky. Podstatou je, že kdy si muž vzpomene, že chce například sex dvakrát denně, tak bude mít sex dostupný dvakrát denně. **Stálý obdiv** to je další očekávání, se kterým muž vstupuje do partnerského vztahu. Očekává, že ho žena bude neustále obdivovat, jak je inteligentní, schopný, silný, úspěšný, šikovný, mužný a významný. Bude ho chválit za jeho péči o rodinu, za jeho pomoc v domácnosti. Nesmí zapomenout vychválit i to, jaký je zdatný muž, výborný manžel a vzorný otec. A posledním očekáváním je **nezatěžovat muže starostmi**. Muž očekává, že se žena se starostmi, jako nakoupit, spravit nefungující vypínač, objednat uhlí nebo zrýt zahrádku, vypořádá sama. Jakmile žena začne na něj tlačit, je zle a muž raději zůstává déle v práci nebo navštěvuje kamarády. Chce se cítit hrdinou tam, kde nemusí nic dokazovat. Muž očekává obdiv, ale neočekává, že žena po něm něco bude chtít (Kratochvíl, Kratochvílová, 1990 in Kratochvíl, 2000).

3.3 Rodové rozdíly (gender) mezi muži a ženami

Pojem „gender“ bývá v českém jazyce označován jako rod, ve smyslu charakteristických zvláštností muže a ženy. Mužský rod je charakterizován průbojností, dominancí, agresivitou a sníženou sociální citlivostí. Naopak pro ženský rod je typické vyjadřování emocí. Ženy bývají citlivější, pečující a pomáhající (Kratochvíl, 2000).

Americký poradenský psycholog, Gray (1994) vysvětluje rodové rozdíly mezi muži a ženami metaforicky jako příběh vesmírného setkání obyvatel Marsu (mužů) a obyvatel Venuše (ženy). Všichni na svůj dřívější odlišný původ zapomněli, přestali si rozumět a začali si na sebe stěžovat. Ženy si stěžují, že je muži nikdy řádně nevyslechnou a muži naopak, že je ženy neustále chtějí měnit (Gray, 1994 in Kratochvíl, 2000).

4 Nevěra

4.1 Pojetí nevěry

A tak v důsledku výše uvedených vzájemných problémů je nevěra velice rozšířená a řadí se ke skrytým rodinným problémům. Je to problém, se kterým se na veřejnost moc nechodí a lidé si ho raději nechávají pro sebe (Matějček, Dytrych, 2002). Odpověď na otázku, co je to nevěra, není tak jednoduchá, jak by se na první pohled mohlo zdát. „*Pro někoho může být nevěrou až dokonáný pohlavní styk, jiný je skálopevně přesvědčen, že zhřešit lze již myšlenkou*“ (Šmolka, 2005, str. 14). Pod pojem nevěra lze zahrnout mimomanželské kontakty a mimomanželské vztahy. Je důležité, v jaké vývojové fázi manželství se nevěra objeví. Všechny druhy nevěr ohrožují manželství, ať už se jedná o nahodilý kontakt nebo déletrvající vztah (Kratochvíl, 2000). Je to velice diskutované téma, neboť ne každý o ní rád mluví.

Nevěra může být vnímána jako šance pro upadající vztah manželský, ve kterém převládá stereotypnost a patriční nuda. Přílišná jistota partnera, který nežárí a ba dokonce ani nemiluje, kdo ví. Život po boku partnera, který nás nedokáže už ničím nadchnout ani překvapit nebo dokonce ani naštvat. To vše je výsledkem dojmu, že partneri žijí vedle sebe a nikoli spolu. I tak může vypadat šance probudit vztah (Šmolka, 2005).

Weiss a Zvěřina provedli výzkum za pomoci anonymního dotazníku v roce 1994. Výzkumné šetření probíhalo v České republice. Z výsledků vyplynulo, že ze 732 vdaných žen uvedlo 46% žen alespoň jednu nevěru během manželství. Ženy měly průměrně 4 partnery a měli spíše tendenci k trvalejším mimomanželským vztahům. A co se týče mužů, tak ze 707 ženatých mužů uvedlo 65% mužů alespoň jednu nevěru během manželství. U mužů (s průměrným počtem kolem 9 partnerek) se jednalo spíše o jednorázové mimomanželské styky (Weiss, Zvěřina, 1998, in Kratochvíl, 2000).

4.2 Typy nevěř

Nevěra má negativní dopad především na emoční stav podváděného partnera, a pokud mají spolu rodinu a děti, tak zejména to má dopad i na ně. Matějček a Dytrych rozlišují tři základní typy nevěry (Matějček, Dytrych, 2002):

Nevěra fiktivní, kdy se nejedná o nevěru v pravém slova smyslu. Tato nevěra je typická spíše pro ženy. Jejich zjevné chování má vyvolat u manžela pocit, že je mu žena nevěrná. Skutečnost je ovšem jiná. Žena odchází tajně z domu a nikdo neví kam, ale ve skutečnosti odchází například za kamarádkou. Povaha partnera záleží na tom, jestli z toho vznikne rodinná hádka či je mu to jedno.

Dalším typem je **nevěra psychická**. Zde už je pravá láska a zamilovanost do jednoho z nevěrníků. Není pravidlo, že musí dojít k pohlavnímu styku. Možnost proč provádět tento typ nevěry je, že nevěrníci mají potřebu sdílet s někým své zájmy a radosti, když se svým partnerem nelze.

A posledním typem je **nevěra fyzická**, která je založena jen a jen na sexuálním styku.

Šmolka k těmto základním typům přidává ještě další. Jsou jimi flirt, mimomanželský kontakt, dobrodružství, mimomanželský vztah, virtuální nevěra a swingování (Šmolka, 2005):

Flirt – Nezávazné koketování a dvoření se opačnému pohlaví, ovšem bez budoucnosti. Vše se odehrává na úrovni představ. Někdo chápe flirt jako „očkování“ proti nevěře. Například problémy v partnerství mohou způsobit to, že se z flirtu stane skutečná nevěra.

Mimomanželský kontakt – Jednorázový sexuální kontakt. Problém nastane, pokud jeden z účastněných bude více citově upnutý. Němci tuto formu nevěry označují jako „Seitensprung“ – odskočení si stranou.

Dobrodružství – Pro tento typ nevěry je charakteristické delší trvání v čase a vyšší míra emoční angažovanosti. Nevěrníci neuvažují o společné budoucnosti.

Mimomanželský vztah – Dlouhodobý zpravidla eroticko-sexuální vztah. Nastává chvíle, kdy jeden z partnerů si začne nejenom představovat společné soužití, ale také i realizovat.

Virtuální nevěra – Tento typ nevěry je spojen s využíváním internetu a seznamovacích služeb. Virtuální nevěra vede k rozšíření prostoru pro fantazii a představitost. Naopak zmenšuje prostor pro zklamání.

Swingování – Jedná se o módní výstřelek sexuálního soužití. Milenci hledají povyražení jakousi naturální směnou partnerů. Čím více účastníků, tím větší možnosti kombinace párů. Nevětším rizikem zde jsou emoce.

Matějček a Dytrych zdůrazňují, že je důležité rozlišovat nevěru z pohledu jejího trvání. Nevěra může být **jednorázová**, kdy se jedná o nahodilý jednorázový pohlavní styk s mimomanželským partnerem. Nevyskytují se žádné city, ale jedná se pouze o uspokojení erotického dobrodružství. Dalším typem nevěry je nevěra **krátkodobá**, která zahrnuje krátké povyražení a poblouznění jednoho z manželů bez budoucnosti. A posledním typem je nevěra **dlouhodobá**, která je charakteristická silným sexuálním a citovým spojením. Zde již existují náhledy do budoucnosti, společné cíle a plány (Matějček, Dytrych, 2002).

4.3 Motivace a příčiny nevěry

K nevěře dochází z mnoha důvodů. Gapik se pokusil o klasifikaci mechanismů sexuální nevěry a to tak, zdali nevěra vyplývá ze sexuální potřeby nebo zda vychází z mimosexuální motivace (Gapik, 1985, in Kratochvíl, 2000).

Nevěra vyplývající se sexuální potřeby

Dle Gapika obsahuje tři formy:

1. **Nevěra je projevem nedostatečného přijetí normy věrnosti.** Naskytne-li se muži nebo ženě příležitost k mimomanželskému pohlavnímu styku s jiným partnerem, tak neváhají a využijí ji, neboť pro sebe vnitřně neuznávají požadavek manželské věrnosti jako závazný. Typickým místem pro navazování

těchto mimomanželských styků jsou lázně, dovolené či rekreace. Samozřejmě bez přítomnosti manželského partnera.

2. **Nevěra je projevem sexuálního neuspokojení.** Typické pro manželé jejichž přání nejsou delší dobu v souladu. Řešením může být nalezení mimomanželského partnera.
3. **Nevěra je důsledkem svedení.** Hlavním faktorem, který má podíl na nevěře, je alkohol nebo vlastní iniciativa svůdce.

Nevěra spojená s mimosexuální motivací

Dle Gapika také obsahuje také tři formy:

1. **Je pomstou za nevěru partnera.** Charakteristickým rysem je agresivní chování, které slouží k „vyrovnávání se účtu“.
2. **Je prostředkem k uspokojení potřeby emoční akceptace.** Přístupem na nevěru může být neuspokojená potřeba lásky.
3. **Je pokusem o léčení sexuální poruchy.** Typické pro muže, kteří mají problémy s erekcí a řeší to hledáním si mimomanželských zkušeností, které chtějí poté v manželství uplatnit.

Šmolka k těmto příčinám uvádí, že se také nevěra může objevit také jako důsledek vztahových problémů. Motivací k nevěře může být mnoho příčin (Šmolka, 2005):

Nevěra jako způsob, jak snášet neuspokojující manželství.

Delší dobu nejsou uspokojovány bazální vztahové potřeby (u žen je to zejména potřeba lásky a porozumění, u mužů jde o potřebu obdivu a uznání).

Nevěra jako pokus, jak oživit vychladlé manželství.

Mnoho žen potvrdilo, že se změnilo jejich sexuální prožívání v manželství k lepšímu, díky utajovanému, uspokojujícímu mileneckému vztahu.

Nevěra jako pokus, jak se vyrovnat s partnerovou nevěrou.

Je to motivace jakési pomsty a odplaty.

Nevěra jako pokus, jak se od partnera odpoutat.

Problém zde nastává v přílišné závislosti na partnerovi. Partner má tendenci od partnerky více utíkat, čím intenzivnější ta závislost je.

Nevěra jako pokus o kompenzaci toho, co nám v manželství schází.

4.4 Charakteristika podváděných

4.4.1 Ženy, kterým jsou muži nevěrní

Šmolka uvádí 3 typy žen, kterým jsou muži nevěrní. Prvním typem jsou ženy s heslem „pro rodinu“. Jsou obětavé a spolehlivé. Těmto ženám chybí odvaha pro vlastní seberealizaci. Pro manžela jsou neviditelné. Druhým typem jsou ženy pečující o své muže, nic po něm nechtějí a vše zařídí. A poslední třetí typ žen nazýváme ženy jako „včelí královny“. Muž splní svou biologickou funkci a žena ho nepotřebuje. Tento typ ženy je charakterizován touhou po mateřství (Šmolka, 2005).

4.4.2 Muži, kterým jsou ženy nevěrné

Jsou to převážně muži, kteří jsou slabí, malicherní, despotičtí, žárliví a ti, kteří ignorují partnerčiny potřeby. Také se sem zahrnují muži, kteří jsou neobratní sexuální kutilové nebo sexuální barbaři (Šmolka, 2005).

4.5 Charakteristika podvádějících

Individuální vlastnosti každého jedince ovlivňují nevěru stejně tak jako specifické příležitosti a situace. Svůj podíl při vzniku nevěry si nese schopnost sebeprosazení nebo odvaha, jakožto rysy osobnosti (Kratochvíl, 2000).

4.5.1 Ženy

U ženského pohlaví lze rozlišit tyto typy osobnosti, které mají potřebu nevěry (Muldworf, 1973, in Kratochvíl, 2000):

Svůdkyně. Snaha si něco dokázat a být středem pozornosti. Jejím cílem je dosáhnout obdivovatele i za pomoci sexu.

Dobrodružka. Žena je skvělá milující manželka i matka, jen si po sexuální stránce s manželem nerozumí. Vyhledává krátká sexuální povyražení bez emoční angažovanosti.

Žena bezbranná. Neumí říct ne, ale sama neprojevuje žádnou iniciativu. Uspokojení nachází v úplném odevzdání se partnerovi.

Žena nespokojená. Ve všem hledá nedostatky. Není spokojená s prací ani s manželem. Snadno se zamiluje do jiného.

4.5.2 Muži

I muži mají své specifické osobnosti (Muldworf, 1973, in Kratochvíl, 2000):

Lovec žen. Jedná se o promiskuitního jedince, jehož potřeba k nevěře vyplývá z představy, že čím více bude mít sexuálních zkušeností, tím větší bude chlap.

Věčný nespokojenec. Muž má problém navázat trvalý vztah a stále hledá pravou lásku, neboť je přesvědčen, že ji stále nenašel.

Typ donchuána. Muž má sklony k nevěře, díky které získává narcistické uspokojení. Je to nezralá osobnost, která má potřebu se všem jen líbit.

Šmolka a Pacek uvádí, že zvýšený sklon k nevěrám mívají převážně muži. Při nevěře si snaží dokázat svoji neodolatelnost a nepostradatelnost. Jsou to muži, kteří jsou převážně sami sebou nejistí a ješitní. Tento sklon mívají i muži, které doma pálí dobré bydlo. Ženy se snaží dělat vše pro rodinu, ale nevšimnou si, že po čase můžou manželovi splývat s bytovým zařízením. A poslední typ mužů, kteří mají sklon

k nevěře, jsou muži s tzv. „syndromem nevybouřeného mládí“. Charakterizuje je včasné ožení se nebo minimální partnerské zkušenosti. Rizikové období pro tento sklon je kolem třicítky, zhruba pět až deset let po svatbě (Šmolka, 2007).

4.6 Zásady při odhalení nevěry

Ne každý se dokáže s náročnými životními situacemi vyrovnat. Někdo to řeší vnitřně a někdo naopak alkoholem, agresivitou, gamblerským nebo vyhledá odbornou pomoc. Po odhalení nevěry by měl podváděný partner udělat pár zásadních věcí (Matějková, 2009):

- Dostat sám sebe pod kontrolu.
- Nevypytávat se na podrobnosti. Být silný a zakázat si to. Nestojí to za to, trápení by bylo ještě horší.
- Neotáčet se na minulost, ale snažit se s partnerem vyřešit budoucnost vztahu.
- Nenutit partnera, aby se omlouval. Cítil by se ponížený a situaci by řešil rozvodem.
- A nejtěžší věcí. Neodmítat sex, i když je to těžké. Rozvířila by se hladina ještě více a partner by hledal utěšování u milenky.
- Nesvěřovat se rodičům.
- Nevtaňovat do toho děti, kteří slouží jako emoční vydírání.
- Nenarušovat stereotypy, které Vám fungovaly před odhalením nevěry.
- Potřebujete-li pevnou půdu pod nohama, navštivte lékaře, který Vám předepíše potřebné léky na zklidnění.

Po zjištění nevěry oklamáný partner může reagovat obranně nebo útočně. **Obranná reakce** spočívá v tom, že podvedený partner přeruší citové projevy lásky

a náklonnosti, ale nezruší sexuální soužití a dál se bude starat o hospodaření a zabezpečení rodiny. Partnerovi dá ultimátum, že musí zrušit svůj mimomanželský vztah, pokud chce, aby to dál fungovalo. A **útočná reakce** je charakteristická tím, že pokud partner neukončí svůj mimomanželský vztah ihned, tak oklamáný partner podá žádost o rozvod a přeruší veškeré formy soužití, citové projevy i společné hospodaření (Kratochvíl, 2000).

4.7 Chyby, které děláme při odhalení nevěry

Podvedený partner neustále opakuje stereotypní myšlenky ve formě výčitek, které se mu honí hlavou. Díky tomuto dělá druhému partnerovi peklo. Přestože by nevěra měla být příčinnou rozpadu fungujícího vztahu, tak není. V tomto případě je příčinou dusno, výčitky a partnerské peklo. V minulé kapitole jsme se mohli seznámit s tím, jak se správně zachovat při odhalení nevěry. Nyní si ukážeme, jakých chyb se lze dopustit s odstupem času, když podvádějící partner milenku opustil a vrátil se k rodině (Matějková, 2009):

Můj život ztratil smysl

Výčitky, výčitky a výčitky. Nejhorší, co může být. Této chyby se dopouští muži i ženy, kteří mají nízké sebevědomí. Tvrdí, jak jim bylo ublíženo, že dostali ránu do srdce a už nikdy v životě nebudou šťastní a žít v poklidu a bezstarostně.

Nikdy ti neodpustím

Muži a ženy používají výčitky jako: „Nikdy v životě tě nechci vidět“ nebo „Zklamal jsi mě.“ Žádná reakce na tyto věty neexistuje.

Nikdy tě již nebudu milovat tak jako předtím

„Od nynějška budeš trpět nedostatkem mé lásky“ nebo „Sám sis to zavinil“, to jsou kruté výčitky, které vedou k rozpadu vztahu, neboť partner opět uteče za někým jiným.

Děti tě odsoudí

Podvedený partner pomlouvá partnera před dětmi a v důsledku toho selhává v jejich očích, přestože se snaží dělat dobrotu a vše odčinit. K tomuto způsobu chování mají bližší sklony ženy než muži.

Musíš mi dokázat, že mě máš rád

Opět typické pro ženy. Nevěrník se tak upíše k celoživotnímu vyjadřování lásky, mytí nádobí, vynášení odpadků, kupování darů. Nevýhodou pro něho je, že se nikdy nedočká prominutí svého trestu.

Jsi špinavý a nechutný

Je to jakási odplata spočívající v odmítání sexuálního styku. To samozřejmě vede k rozpadu vztahu, neboť partner bude vyhledávat potřebu jinde. Týká se to jak mužů, tak i žen.

Nikdy ti již nebudu důvěřovat

Ztratit důvěru v partnerovi je to nejhorší, co nás může potkat. Pochybnosti, zda partner se nachází opravdu tam, kde má, provází podvedeného partnera hodně dlouho. Je to jedna z nejčastějších výčitek, ovšem neměla by trvat do konce života.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 Průzkum

5.1 Cíl orientační výzkumné sondy

V praktické části své bakalářské práce jsem se zaměřila na cíl, zjistit, jaké postoje lidé zaujímají k nevěře a porovnat tyto postoje u dvou odlišných věkových kategorií.

5.2 Výzkumné otázky

- Co považují lidé za nevěru?
- Jaké je emoční prožívání podváděných a podvádějících?
- Jak lidé reaguji při zjištění nevěry?
- Jaké jsou příčiny nevěry?

5.3 Charakteristika výzkumného souboru

Zkoumaný vzorek tvoří celkem 12 respondentů, 6 žen a 6 mužů, aby bylo rovnoměrně zastoupeno oboje pohlaví, neboť na téma nevěra mohou ženy a muži pohlížet trochu jinak. Následně jsou respondenti rozděleni do dvou věkových kategorií. První věkovou kategorií tvořili respondenti od 19- ti let do 39 let a druhou kategorií tvořili lidé od 40- ti let a více. U těchto věkových skupin předpokládám, že mají stálejší vztahy, které berou vážně a také je zde nějaká pravděpodobnost, že se s nevěrou již setkali.

Výběr respondentů probíhal na základě náhodného výběru, který byl realizován v Třebíči v lednu a v únoru 2012. Náhodné dotazování respondentů probíhalo na dvou místech, před Vysokou školou Západomoravskou a před nákupním střediskem STOP SHOP.

K získání kvalitativních dat jsem použila metodu rozhovoru. Respondenti na začátku výzkumu byli seznámeni s anonymitou, kde také odsouhlasili možnost poskytnutí těchto informací pro výzkum.

Tabulka č. 1: Informace o respondentech

Respondenti	Pohlaví	Věk	Věková kategorie
1	Žena	29	1
2	Žena	30	1
3	Žena	20	1
4	Žena	40	2
5	Žena	43	2
6	Žena	66	2
7	Muž	26	1
8	Muž	24	1
9	Muž	39	1
10	Muž	40	2
11	Muž	41	2
12	Muž	42	2
Průměr		35,83	

5.4 Metoda výzkumu

Pro výběr výzkumného souboru jsem zvolila kvalitativní výzkum, konkrétně strukturovaný rozhovor a částečně strukturovaný rozhovor. Vedení kvalitativního rozhovoru vyžaduje citlivost, koncentraci a interpersonální porozumění. Je důležité provést některá rozhodnutí ohledně obsahu otázek, jejich formy a pořadí. Na začátku rozhovoru je důležité prolomit bariéry a zajistit souhlas se záznamem (Hendl, 2008). Strukturovaný rozhovor „je rozhovor, v němž jsou již určeny jak otázky, které je třeba položit, tak jejich pořadí. Jsou to většinou otázky volné, často ovšem v předem určené a tedy závazné formulaci“ (Reichel, 2009, str. 112).

První fáze sběru dat

Se všemi respondenty byl veden rozhovor, který měl být polostrukturovaný. Vzhledem ke skutečnosti, že jsem položila pouze základní otázky, je nutné považovat tento rozhovor za strukturovaný. Všichni shodně odpověděli na následující otázky:

- Setkal/a jste se někdy během svého života s nevěrou?
- V jaké příležitosti jste se s nevěrou setkal/a?
- Jak jste se cítil/a po zjištění nevěry?
- Jak byste nevěru definoval/a?
- Byl/a byste schopný/á se dopustit nevěry?
- Máte někdy myšlenky na nevěru?
- Řekl/a byste o své nevěře partnerovi?
- Co byste udělal/a, kdyby jste zjistil/a partnerovu nevěru?
- Myslíte si, že se častěji dopouštějí nevěry muži nebo ženy a proč?
- Proč k nevěře dochází?
- Myslíte si, že nevěra v předchozím vztahu by měla dopad na nový vztah? Jestli ano, tak proč?

Druhá fáze sběru dat

Na základě reflexe nedostatků z 1. fáze výzkumu (jednoslovných odpovědí, neponoření se do problému, spokojenost s odpovědí, která vyvolávala další otázky, ...) byl veden s XY respondenty dodatečný částečně strukturovaný rozhovor (viz přílohy č. 1, 2).

Příklad reflexe nedostatků

Otázka č. 3: Jak jste se cítil/a po zjištění nevěry?

- 1 respondent, který byl v roli podvádějícího, odpověděl, že ze začátku nepociťoval nic, neboť mu nedocházelo, co dělá. Po skončení nevěry se cítil hrozně.
- Reflexe: Kdy respondent nepociťoval nic? Během pohlavního styku? Nebo během nevěry, která trvala několik měsíců, či let? Proč nevěru ukončil? Co mu přišlo strašné? Co tím myslí, že se cítil hrozně.

5.5 Popis výsledků

Při práci se sebranými daty jsem si uvědomila, že jsem se spokojila s povrchními, často jednoslovnými odpověďmi respondentů a nešla do hloubky, k podstatě věci. Proto u popisu výsledků uvádím i reflexi chyb, jak jsem měla postupovat, aby se skutečně jednalo o kvalitativní rozhovor. Cílem bylo připravit se na druhé kolo rozhovorů, které jsem následně provedla s respondenty XY.

1. Setkal/a jste se někdy během svého života s nevěrou?

Cílem je zjistit, zdali se lidé nějakým způsobem s nevěrou setkali, ať už přímo z osobní zkušenosti nebo ze zkušenosti někoho blízkého.

„Mladší věková kategorie“

- Ano, setkali: 4 respondenti.
- Ne, nesetkali: 2 respondenti (1 muž a 1 žena).

„Starší věková kategorie“

- Ano, setkali: 5 respondentů
- Ne, nesetkali: 1 respondent

Reflexe

Dá se předpokládat, že v dnešní době se s nevěrou setkal každý. Jde o to, zda v rámci osobní zkušenosti, nebo ze zkušenosti někoho blízkého. Je možné, že respondenti, kteří odpověděli na otázku záporně, zřejmě předpokládali, že se ptám na jejich osobní zkušenost. Z kladných odpovědí naopak nelze vyčíst, zda se nevěra týkala přímo jich, nebo se s ní setkali jen v televizi. Uvádím výpověď jedné ženy, která se setkala s nevěrou: „*Nesetkala jsem se s nevěrou a jsem za to ráda.*“ Naopak respondent, který se setkal s nevěrou, vypověděl: „*...poslední dobou se zdá, že je to snad nějaký trend.*“

2. V jaké příležitosti jste se s nevěrou setkal/a?

Cílem je zjistit zda byl respondent v roli podvedeného nebo podvádějícího, zda se s ní setkal u někoho jiného.

„Mladší věková kategorie“

- Role podvedeného: 2 respondenti
- Role podvádějícího: 1 muž
- Nevěra u blízkého člověka: 1 muž
- Žádná odpověď: 2 respondenti (neodpověděli na otázku, neboť v předchozí otázce uvedli, že se s nevěrou nesetkali)

„Starší věková kategorie“

- Role podvedeného: 2 respondenti
- Nevěra u blízkého člověka: 1 respondent
- Žádná odpověď: 1 respondent (neodpověděl na otázku, neboť v předchozí otázce vedl, že se s nevěrou nesetkal)
- Role podvádějícího i role podvedeného: 2 respondenti (1 muž a 1 žena)

V obou věkových kategoriích jsou 2 respondenti, kteří se ocitli v roli podvedených. U starší věkové kategorie dokonce vypověděli jeden muž a jedna žena, že se ocitli v obou rolích. Výpověď jednoho muže: „...každá role má své zkušenosti.“

3. Jak jste se cítil/a?

Následující otázkou zjišťuji, co prožívali lidé po zjištění nevěry. Emoční prožitky a reakce mohou být různé.

„Mladší věková kategorie“

1. 1 respondent, který se setkal s nevěrou u blízké osoby, odpověděl: „*No když se to netýká mě, tak to člověk zas tak neřeší.*“
2. 2 ženy, které byly podvedené, vypověděly, že se cítily podvedené a smutné, ale jedna z nich uvedla, že to dlouho netrvalo a přestala na to myslet.
3. 2 respondenti (muž a žena) neodpověděli na otázku (uvedli, že se s nevěrou nesetkali)
4. 1 respondent, který byl v roli podvádějícího, ze začátku nepocíťoval nic, neboť mu nedocházelo, co dělá. Po skončení nevěry se cítil hrozně.

Reflexe

ad1) Když se nás to netýká, neřešíme, ale můžeme o tom přemýšlet, můžeme si celou situaci nějak interpretovat, hledat příčiny, proč k tomu došlo. I to je o vztahu, či postoje k nevěře.

ad2) Zde nevím, za jakých okolností k nevěře došlo, jaká byla podstata vztahu v době nevěry, jaká byla rodinná situace či životní okolnosti. Proč na to přestala respondentka myslet? Měla sama pocit, že nesplňuje vůči partnerovi, co se od ní očekává, nebo ji jako muž neuspokojoval či nepřitahoval a byla ráda, že si muž uspokojil potřeby jinde? Nebo si rychle našla někoho jiného, aby na to přestala myslet?

ad4) Kdy respondent nepocítoval nic? Během pohlavního styku? Nebo během nevěry, která trvala několik měsíců, či let? Proč nevěru ukončil? Co mu přišlo strašné? Co tím myslí, že se cítil hrozně.

„Starší věková kategorie“

1. 1 respondent, který se setkal s nevěrou u blízké osoby, odpověděl: *„Cítil jsem se lítostivě k podváděnému, osobní zkušenost nemám.“*
2. 1 respondent neodpověděl na otázku (uvedl, že se s nevěrou nesetkal)
3. 1 žena, která byla v roli podvedené, uvedla, že byla naštvaná na partnera, dotyčnou nenáviděla a sama sebe litovala. Nevěru cítila jako zradu.
4. 1 žena, která byla podvedená, vypověděla, že se cítila strašně. Její výpověď: *„... nezmohla jsem se vůbec na nic...pořád jsem to v sobě dusila...pláč a slzy tuto situaci charakterizují.“*
5. Muž, který se ocítl v roli podvedeného, uvedl: *„ Uaa já bych vraždil“*. Naopak ze zkušenosti s rolí podvádějícího, vypověděl, že v první chvíli mu to nedocházelo, že někomu ubližuje a pak nastaly výčitky svědomí.
6. 1 respondent (žena), který se ocítl v roli podvedeného, uvedl, že to cítil jako uvolnění, neboť ve vztahu s partnerem to delší dobu nefungovalo a také proto, že se vyhnul úvahám o budoucnosti.

Reflexe

ad1) Proč se cítil lítostivě? Jaký byl mezi partnery vztah? Za jakých okolností k tomu došlo? Co přesně o tom věděl? Dozvěděl se to sám, nebo se mu ten podvedený svěřil?

ad3) Za jakých okolností k nevěře došlo? Byli partneři spolu šťastni? Jak dlouho byla naštvaná na partnera? Skončilo to pouze u naštvání se, nebo to vyústilo v rozchod? Tu dotyčnou znala?

ad4) Jak se podvedená žena cítila? Co prožívala? Vyrovnala se s tím? Obrátila se na odborníka, řešila to sama nebo s přáteli?

ad5) To byl jeho první dojem? Reflekoval svůj vztah? Co udělal dál? Vyrovnal se s tím? Zachoval vztah nebo se s partnerkou rozešel? Proč měl výčitky svědomí? Řekl partnerce o své nevěře?

ad6) Proč jim to ve vztahu nefungovalo? Stereotyp nebo nekomunikativnost? Řešením byl rozvod? Bojí se budoucnosti? Proč byla s partnerem, když ho neviděla ve své budoucnosti?

Několik příkladů pro názornost:

„...chtěla jsem si s partnerem o tom promluvit, ale beznadějně, on o to neměl zájem. Pořád jsem to v sobě dusila.“

„V roli podváděné jsem to cítila jako zradu. Bylo mi asi o 15 let méně, takže představy o životě byly všelijaké...“

„V tu dobu to během našeho vztahu nějakou chvíli skřípalo, takže jsem se cítil ošálen, ale zároveň jsem cítil uvolnění...“

„... v první chvíli mi to tak ani moc nedocházelo, že někomu ubližuji, neboť ten chtíč byl silnější než já. Ale potom ty výčitky svědomí byly strašlivé. Ne nadarmo se říká, jednou měř a dvakrát řež.“

4. Jak byste nevěru definoval/a?

Touto otázkou jsem chtěla zjistit, co si lidé představují pod pojmem nevěra. Jak by ji definovali a jak na ni nahlíží. Zajímalo mě, zda ji berou jen jako fenomén dnešní doby, nebo ji vnímají jako morální přestupek.

„Mladší věková kategorie“

1. 1 žena uvádí tuto definici: *„Je to jako čarodějnice, která se vkrade do vztahu a ten otočí o 180 stupňů. Člověka dokáže dostat na kolena.“*

2. 2 muži uvádí, že nevěra je nějaký fyzický kontakt za zády svého partnera.
3. 1 žena vypověděla, že je nevěra a nevěra. *„Jedna je spontánní, takový jednorázový úlet, a potom toho člověka, s kým se to stalo, už nikdy nepotkáte. Pak je asi ta horší, která trvá i několik let a člověk jakoby žije dvojitým životem a neví pro koho se rozhodnout, tak je s manželkou i milenkou.“*
4. 1 respondent (muž) vnímá nevěru jako porušení věrnosti vztahu.
5. 1 žena uvádí, že nevěra je to nejhorší, čeho se může partner nebo partnerka ve vztahu dopustit. Díky ní lze zničit dlouholetý vztah.

Reflexe

ad1) To, že se vztah otočí o 180 stupňů, nemusí způsobit jen nevěra. Co třeba odcizení nebo změna člověka?

ad2) Za fyzický kontakt za zády partnera lze považovat i pusu na tvář k narozeninám, nebo podání si ruky?

ad3) Nevěra nemusí být jen, když se s někým vyspíme. Potom můžeme s dotyčným navázat vztah. Nejde jen o fyzickou stránku, ale i o psychické souznění.

ad4) Porušení věrnosti by nebyl problém, kdyby nenastala ztráta důvěry.

ad5) Dlouholetý vztah lze zničit i za jiných okolností, než jenom nevěrou. Co třeba, když to mezi partnery nefunguje v rámci komunikace a porozumění?

„Starší věková kategorie“

1. 1 muž uvádí, že nevěra je důsledek nenaplněného vztahu.
2. 1 respondent (muž) uvádí, že nevěra je stav, kdy jeden z partnerů poruší závazek vůči protějšku.
3. Muž uvádí, že si pod pojmem nevěra představuje větší náklonnost k někomu jinému než ke své partnerce.

4. Žena vypověděla: „*Nevěra je podvedení, zrada partnera. Rozklad vztahu.*“
5. 1 žena vypověděla tuto definici nevěry: „*Obecně se za nevěru považuje, když se někdo dopustí mimomanželského sexuálního styku a rozbije tím svůj dosavadní vztah.*“
6. 1 žena nahlíží na nevěru jako na souznění s jiným partnerem než se svým a jakákoliv sexuální aktivita s tím spojená.

Reflexe

ad1) Neoddanost v jakém slova smyslu? Co by měl vztah naplňovat?

ad3) Není uvedeno, co s tou náklonností myslí. Je myšleno náklonnost jako sundávání kabátu jiné slečny nebo že se na ni zvláště dívá?

Touto otázkou odkazují na teoretickou část, přesněji na kapitolu 4., kde popisují definice nevěry.

5. Byl/a byste schopný/á se dopustit nevěry?

„Mladší věková kategorie“

1. 1 žena vypověděla, že by nikdy nebyla schopná se dopustit nevěry. Z důvodu, že kdyby to někdo udělal jí, tak by se jí to nelíbilo. A proto nechce nikomu ubližovat.
2. 1 muž odpověděl, že se nevěry dopustil. Před 3 roky toho byl schopný. Ale dále dodává, že nyní by to už neudělal.
3. 3 ženy se shodly na tom, že doufají, že by nebyly schopné ublížit. Ale ani jedna z nich to neřekla na 100%. Jedna žena dokonce dodala: „...*těžko říct, co na nás osud nachystal.*“
4. 1 muž stručně řekl: „*Na 99,9% NE a pokud bych miloval, tak na 100% NE.*“

Reflexe

ad1) Nikdy v životě jste nikomu neublížila? Co považujete za význam slova ublížit? Někomu zalhat nebo i někoho praštit?

ad2) Jak to, že před 3 roky toho byl schopný a teď ne? Proč to tenkrát udělal? Z jakých důvodů? Skončilo to, či to trvá pořád?

„Starší věková kategorie“

1. 3 respondenti (2 muži a 1 žena) se shodli na tom, že by nebyli schopni se dopustit nevěry. Bez váhání odpověděli ne.
2. 1 žena vypověděla, že je důležité rozlišovat schopnost dopustit se nevěry a chtít podvádět. Žena uvádí tuto výpověď: *„Mám obavu, že bych zahodila naše manželství, takže rozhodně bych nechtěla partnera podvádět. Ale schopná bych zřejmě byla, to není tak jednoznačné. Záleží na okolních podmínkách, a v jakém stavu by se nacházel můj současný vztah. Myslím, že nikdo nemůže říct, že by to nikdy neudělal.“*
3. 1 respondent (muž) řekl, že by byl schopný podvádět v momentě, kdyby měl alkohol v krvi.
4. 1 muž vypověděl, že z jedné strany by nebyl schopný se dopustit nevěry, ale z druhé strany ano, kdyby jeho partnerka mu byla nevěrná.

Reflexe

ad1) A co kdyby Vám partnerka byla nevěrná? Co kdyby Vám to ve vztahu nefungovalo, jak po sexuální stránce, tak i po stránce porozumění?

ad2) Za jakých podmínek byste byla schopná se dopustit nevěry? V jakém stavu by musel být Váš vztah? Myslíte si, že by to byla Vaše chyba nebo chyba Vás obou?

ad4) Takže preferujete pravidlo „oko za oko, zub za zub“?

6. Máte někdy myšlenky na nevěru?

„Mladší věková kategorie“

1. 1 muž uvedl, že myšlenky na nevěru nemá, neboť je šťastně zamilovaný.
2. 2 respondenti (muži) uvedli, že myšlenky na nevěru nemají, neboť jsou nezadaní.
3. 1 žena bez váhání odpověděla ne.
4. Výpověď jedné ženy: *„Když s někým chodím, tak protože ho miluji a na nevěru vůbec nemyslím.“*
5. 1 žena řekla, že myšlenky nemá. Poté dodala: *„teda pokud není nevěra, když kolem mě projde nebo vidím v televizi hezkého chlapa, tak si člověk představuje, co má asi pod oblečením a podobně, ale zůstávám jen u představ.“*

Reflexe

ad1) Takže, když byste zamilovaný nebyl, tak byste myšlenky na nevěru měl?
A nemělo by to být spíše obráceně?

„Starší věková kategorie“

1. 3 respondenti (1 muž a 2 ženy) se shodli na tom, že myšlenky na nevěru mají.
2. 1 respondent (žena) se vyjádřila takto: *„Ne, v tomto vztahu 10 let manželství jsem neměla.“*
3. 1 muž řekl, že myšlenky na nevěru má, pokud má vztah.
4. 1 muž odpověděl: *„Myšlenky možná, ale chuť konat ne.“*

7. Řekl/a byste o své nevěře partnerovi?

„Mladší věková kategorie“

1. 3 respondenti (muži) odpověděli, že by o své nevěře partnerce řekli. Jeden dodal, že by záleželo na situaci.
2. 1 žena se drží pravidla: „...zapírat, zapírat a zapírat“, takže by o své nevěře partnerovi neřekla.
3. 2 ženy vypověděly půl na půl. Jedna vypověděla: „Pokud bych chtěla, aby vztah s ním pokračoval tak neřekla, co oči nevidí, srdce nebolí. Kdyby mi to odpustil, tak věřím tomu, že by někdy přišla chvíle, kdy by to vyčetl.“ a druhá odpověděla: „Kdybych mu to řekla, měla bych strach, že kvůli úletu zničím celý vztah, ale kdybych mu to neřekla, nemohla bych se mu pořádně podívat do očí, takže asi ano.“

Reflexe

ad1) Za jakých situací by to partnerce řekli? Co by je k tomu vedlo, říct pravdu?

Ad2) Nebála byste se, že se to jednoho dne vypluje na povrch? Budete na to připravená? Máte výčitky svědomí? Žijete s partnerem s výčitkami?

„Starší věková kategorie“

1. 4 respondenti (1 muž a 3 ženy) se shodli na tom, že by to cíleně partnerovi neřekli. 1 žena uvedla, že by si po nevěře uvědomila, co provedla a nechtěla by zničit vztah. Další žena by to neřekla, ale bála by se, že by se prořekla.
2. 1 respondent (muž) řekl, že neví.
3. 1 muž vypověděl, že by to partnerce řekl.

Reflexe

ad1) Když by si žena uvědomila po nevěře, co udělala a nechtěla by zničit vztah, tak proč by se nevěry dopouštěla? Co by ji k tomu vedlo?

8. Co byste udělal/a, kdyby jste zjistil/a partnerovu nevěru?

„Mladší věková kategorie“

1. 1 muž vypověděl, že by ukončil vztah.
2. 1 žena by zachovala klid a hrozila by rozchodem.
3. 2 respondenti (muž a žena) by v tomto případě vsadili na komunikaci. Snažili by se promluvit si s partnerem, proč se to stalo.
4. 1 muž vypověděl: *„Támhle sou dveře!!!!!!!!!!“*
5. 1 žena, která byla podvedená a zjistila partnerovu nevěru, tak od něj odešla. Po čase jí ale partner začal chybět. Její přesná výpověď: *„Beru to tak, že jsme spolu skoro deset let a v letech, kdy jsme si měli užívat puberty a být volní jsme byli pořád jen spolu. Takže teď jsme měli rok volnost a doufám, že nám to oběma pomohlo a nebude se to už opakovat. Jinak kdybych s ním měla děti, tak bych hned neodcházela, počkala bych, jak se zachová a potom se rozhodla co dál.“*

Reflexe

ad1) Nezajímalo by Vás, proč Vás podvedla? Co jí k tomu vedlo? Byli jste spolu ve vztahu šťastní? Pokládáte si za svoji chybu, že Vás podvedla?

ad2) Proč byste hrozila? Myslíte si, že si ho tím udržíte? Chtěla byste si o tom povídat? Zjistit příčiny, proč Vám to udělal? Hledala byste i možnou chybu ve Vás?

„Starší věková kategorie“

1. 1 žena by chtěla vědět detaily.
2. Výpověď jedné ženy: *„Teoreticky jsem si vždycky říkala, že bych ho opustila. Prakticky nevím. Máme děti, společný majetek, není to tak jednoduché říct tak nebo tak. Každopádně by vztah ztratil veškerou důvěru. Zda ji lze získat zpátky, si nejsem vůbec jistá. Ale mluvíme teoreticky, praxe je většinou dle aktuální situace. Doufám, že to nikdy řešit nebudu!“*

3. 1 žena by zvažovala, zdali se jednalo o jednorázový úlet nebo je to něco vážnějšího. Chtěla by si s ním o tom promluvit, proč to udělal.
4. 1 muž řekl, že by to záleželo na situaci. Zdali by partnerka byla nevěrná v důsledku alkoholu v těle.
5. 1 muž, by se s partnerkou rozešel. Dodal: „*Známky nevěry si nezaslouží kompromis.*“
6. 1 respondent (muž) by se pokusil zjistit co nejvíce informací o situaci a událostech, které k tomu vedly. Není si jistý, zdali by dokázal partnerce odpustit.

Reflexe

ad4) Kdyby partnerka byla nevěrná z jiného důvodu, odpustil byste jí, či nikoli?

Tuto otázku jsem si zvolila, protože ve své teoretické části v kapitole č. 4.5 uvádím „Zásady při odhalení nevěry“, neboť každý člověk se s náročnými situacemi vyrovnává svým individuálním způsobem.

9. Myslíte si, že se častěji dopouštějí nevěry muži nebo ženy a proč?

„Mladší věková kategorie“

1. 4 respondenti (3 muži a 1 žena) se shodli, že nelze přesně určit, které pohlaví podvádí víc. Je to 50/50. Není to o pohlaví, ale o jedinci. Je to individuální a subjektivní. Jedna žena dodává: „...*dle mého u ženy to má horší dopady, protože se většinou zamiluje, muži to ve většině případů berou jako ukojení loveckého pudu.*“
2. 2 ženy uvádí, že nevěrnější jsou spíše muži. Jedna žena vypovídá: „...*u nich mi připadá, že se tím snad někdy i chlubí...*“, druhá žena dodává: „...*odjakživa se říká, že jsou muži horší než ženy.*“

Reflexe

ad1) Na základě čeho usuzujete, že se ženy zamilují? Není to genderový stereotyp? I ženy hledají milence čistě na sex.

ad2) Podle čeho usuzujete, že se s tím muži chlubí? Není chlap jako chlap. To, že muži se s nevěrou chlubí, neznamená, že podvádí víc. A co ženy, ty nepodvádí? Proč jsou muži horší než ženy? Není zde genderový stereotyp?

„Starší věková kategorie“

1. 3 respondenti (2 muži a 1 žena) se shodli, že je to nastejno. Ženy tíhnou po zadaných mužích a muže zase láká dobývat zadané ženy. Jeden muž dodává: *„Je to vyrovnané. Pokud někdo tvrdí opak, nemá zkušenost. Podvádí stejně jak muži, tak ženy. Jen ženy do toho motají city.“*
2. 3 respondenti (1 muž a 2 ženy) uvádí, že z jejich pohledu jsou to převážně muži. Jsou méně založeni pro rodinný život. Výpověď jedné ženy: *„...oni jsou už od přírody bojovníci, lovci a rozsévači.“*

Reflexe

ad1) Proč do toho vnáší rozměr toho, zda jsou zadaní či nezadaní?

ad2) Podle čeho usuzuje, že muži jsou méně založeni pro rodinný život? Jsou tam osobní zkušenosti či pouze genderový stereotyp?

Ani jedna z uvedených věkových kategorií nevedla možnost, že by ženy byly většími nevěřnicemi než muži. Ženy spíše udávají, že muži jsou odjakživa lovci a bojovníci, zato muži většinou uvádí, že s nevěrou mezi mužem a ženou je to nastejno.

Touto otázkou odkazují na kapitolu č. 4.4, kde uvádím charakteristiky podváděných.

10. Proč k nevěře dochází?

„Mladší věková kategorie“

1. 1 muž vypověděl, že ve většině případů je to kvůli fyzické atraktivitě.
2. 1 muž uvedl, že si lidé třeba neuvědomují, co dělají a za nevěru to nepovažují.
3. 3 respondenti (1 muž a 2 ženy) uvedli, že ve vztahu „něco“ chybí a podvádějící partner to nachází někde jinde nebo člověk utíká od nefungujícího vztahu k jiným partnerům. Výpověď jedné ženy: *„Když je jeden, druhému nevěrný, tak je většinou nespokojený a vyhledává u někoho jiného to, co potřebuje, má pocit nedokonalosti a proto si může zvyšovat i sebevědomí, cítí se zanedbávaný tím druhým, nebo je zklamaný ze vztahu a hledá povzbuzení nebo může mít vliv i dlouhé odloučení.“*
4. 1 žena uvedla, že je to kvůli nedostatečné komunikaci, stereotypům, netoleranci a sexuálním problémům.

Reflexe

ad1) Fyzické atraktivitě koho? Toho, kdo podvádí nebo atraktivitě opačného pohlaví, se kterým se dopustíme nevěry?

ad2) Když to za nevěru nepovažují, nejsou nevěrní. Proč se dopouští nevěry ti, kteří vědí, že se dopouští nevěry?

„Starší věková kategorie“

1. 1 žena uvádí, že jednou z hlavních příčin nevěry je to, že ve vztahu něco chybí, nebo naopak podvádějící partner si potřebuje dokázat svoji neodolatelnost a přitažlivost.
2. 1 žena vypověděla, že je to tím, že v dnešní době nemá nikdo na nikoho čas, nehledají společnou řeč a neváží si jeden druhého.
3. 2 respondenti (muž a žena) odpověděli, že je to kvůli stereotypům ve vztahu.

4. 1 muž uvádí tuto výpověď: „Podle mě někteří lidé spolu málo komunikují. Když to ve vztahu začne klopýtat, tak tomu nechávají čas, aby se to „jakoby“ vyřešilo samo. Pak už se to třeba dostane do takové situace, kdy to skončí takhle.“
5. 1 muž uvádí, že příčinou může být chuť poznat něco nového.

11. Myslíte si, že nevěra v předchozím vztahu by měla dopad na nový vztah? Jestli ano, tak proč?

„Mladší věková kategorie“

1. 2 respondenti (1 muž a 1 žena) vypověděli, že by nevěra z předchozího vztahu neměla dopad na nový vztah.
2. 4 respondenti (2 muži a 2 ženy) se shodli na tom, že by nevěra z předchozího vztahu měla dopad na vztah nový. Hlavní vliv by měla na důvěru k partnerovi. Vliv by měla už jen proto, že jsou to určité zkušenosti a ty nejde vymazat.

Reflexe

ad1) A co důvěra? V prvním vztahu ztratíte důvěru a v novém vztahu je hned zpátky? Co když Váš nový partner bude podobný jako ten minulý? Nebudete je srovnávat?

„Starší věková kategorie“

1. 2 respondenti (muž a žena) vypověděli, že by nevěra z předchozího vztahu neměla dopad na ten nový. Výpověď muže: „...nový vztah je nový vztah a staré situace na něj nemají vliv.“ Žena uvedla: „...to, že je někdo nevěrný předešlému partnerovi sebou nese, že bude automaticky nevěrný i novému partnerovi.“
2. 3 respondenti (2 muži a 1 žena) se shodli na tom, že by nový vztah předešla nevěra ovlivnila, neboť je těžké získat důvěru nazpátek. Žena dále uvedla, že ty špatné zkušenosti si neseme sebou.

3. 1 žena uvedla, že nezná určitá přesvědčení, podle kterých by byla schopná jednoznačně odpovědět. Uvedla: „...neznám přesvědčivé skutečnosti, podle kterých bych byla schopná hodnotit pozitivní či záporný vliv nevěry na nový vztah, je to určitě individuální. Viděla bych zde možnost nedůvěry v tom smyslu, že když to partner udělal jednou, může to udělat i podruhé.“

6 Diskuse

Pro svou bakalářskou práci jsem si zvolila téma „Postoje k nevěře v různých etapách života“. Cílem práce je zjistit, jaké postoje lidé zaujímají k nevěře a porovnat tyto postoje u dvou odlišných kategorií. Stanovila jsem si čtyři výzkumné otázky. 1. Co považují lidé za nevěru? 2. Jaké je emoční prožívání podváděných a podvádějících? 3. Jak lidé reagují při zjištění nevěry? 4. Jaké jsou příčiny nevěry? Pro získání odpovědí na výzkumné otázky byl se všemi respondenty veden rozhovor, který měl být polostrukturovaný. Vzhledem ke skutečnosti, že jsem položila pouze základní otázky a neponořila se do problému, je nutné považovat tento rozhovor za strukturovaný. Na základě reflexe nedostatků z 1. fáze výzkumu byl veden s XY respondenty dodatečný částečně strukturovaný rozhovor. Výzkumný soubor tvořilo 12 respondentů, 3 ženy a 3 muži z mladší věkové kategorie (19-39 let) a 3 ženy a 3 muži ze starší věkové kategorie (40 let a více).

Obávala jsem se, že lidé v dnešní uspěchané době nebudou ochotni se s někým cizím vybavovat na osobní téma. Ale opak byl pravdou. Mile mě překvapilo, jak někteří lidé to považovali za možnost vyzpovídat se. Někdo však odpovídal jen heslovitě, aby to měl co nejdříve za sebou. Jak už to bývá, tak jsem se setkala s milými i nepříjemnými lidmi. Většina z respondentů na moje otázky odpovídali hned, jiným to trvalo trochu déle, neboť jsem je svými otázkami zaskočila. Myslím si, že se snažili být ke mně upřímní.

V této části bych se chtěla především zaměřit na dva dodatečné částečně strukturované rozhovory. Z 12- ti respondentů jsem si vybrala dva respondenty. Jedná se o ženu ve věku 30- ti let a muže ve věku 39 let. Oba dva zastupují mladší věkovou kategorii. Zvolila jsem si právě tyto dva z jednoho důvodu. Během rozhovoru jsem vyzpovídal, že by byli ochotni mluvit a povídat si dál do hloubky, ale byli nervózní, neboť je tlačil čas. Jejich prvotní rozhovory byly velmi zajímavé a nechaly ve mně spoustu nevyřešených otázek. Tyto dva rozhovory jsou stejné jako předtím, jen jsem se doptávala na podrobnější otázky. Uvedu příklady u těchto dvou respondentů.

Rozhovor č. 1: Žena, která se ocitla v roli podvedené, vypovídala o svých pocitech, reakcích a průběhu vyrovnávání se s nevěrou. Její výpověď na otázku, jak se

cítila: „Prvně jsem tomu nevěřila a potom jsem se cítila zrazená. Bylo mi špatně, ale musím říct, že to zas tak dlouho netrvalo a přestala jsem na to myslet.“ Je to jednoznačná odpověď, ale ve mně vyvstávala otázka, proč to netrvalo dlouho a přestala na to myslet. Díky tomuto částečně strukturovaného rozhovoru, jsem se dozvěděla další prohlubující informace. Například jak zjistila partnerovu nevěru, jaké myšlenky se jí honily hlavou nebo zda byli s partnerem před nevěrou spolu šťastni. Hlavní otázka byla, proč se partner dopustil nevěry? Žena vypověděla: „Řekl, že to bylo kvůli tomu, že byla sexy a že chtěl byl silnější než on sám.“ V závěru je žena s nevěrou vyrovnaná, dokonce se k partnerovi po roce vrátila (viz příloha č. 1).

Rozhovor č. 2: Muž, který byl v roli podvádějícího. V tomto rozhovoru mě hlavně zajímalo, co ho vedlo k té nevěře. Trvala den, měsíce či roky? Na tyto a jiné otázky jsem dostala svoji odpověď. Muž odpověděl: „Chtěl jsem vyzkoušet nové věci. S přítelkyní jsme měli ve vztahu delší dobu stereotyp a nudil jsem se. Přítelkyně mě nedokázala už ničím překvapit.“ V závěru jsou partneři stále spolu. Muž svou nevěru před partnerkou tají, žije s ní ve strachu, kdy to jednou vypluje na povrch (viz příloha č. 2).

Souhlasím se Šmolovou (2005), který uvádí, že jednou z možných příčin nevěry je stereotyp ve vztahu, kdy partneři žijí spolu, ale zároveň bez sebe. Mohu konstatovat, že na otázku, proč k nevěře dochází, se odpověď „stereotyp“ objevila třikrát. To potvrzují následující výpovědi:

„Z několika důvodů – stereotyp, hádky, nespokojenost, ...“

„Neshody v partnerství a stereotyp, ...“

„Lidé spolu málo komunikují, neváží si sami sebe a vznikne stereotyp.“

7 Závěr

Bakalářská práce se blíže zabývá postoji k nevěře v různých etapách života.

Teoretická část se zabývá postoji na obecné rovině. Také přináší postoje z pohledu psychologie osobnosti a z pohledu sociální psychologie. V této práci se dozvídáme o problematice nevěry a s ní spojené sounáležitosti. Typy nevěř, motivace, příčiny nevěry a charakteristikou podváděných. Ve své práci se také zabývám problematikou typů osobností, které mají potřebu nevěry, jak z pohledu muže, tak i ženy.

Z teoretické části vyplývá, že postoje vyjadřují naše hodnoty nebo názory na svět. Vyjadřují určitě sympatie nebo nesympatie. Dále se dozvídáme, že muži a ženy mají odlišné očekávání od vztahu a s tím se pojí problematika genderu. Ženy dávají přednost duševnímu porozumění a muži raději obdivu. Zjišťujeme, že nevěra má mnoho podob a příčin. Někdo se jí dopustí ze sexuální potřeby, někdo se s pomocí ní snaží oživit manželství.

Praktická část se skládá ze strukturovaného rozhovoru, částečně strukturovaného rozhovoru, následného vyhodnocení a reflexe. Z výsledků vyplynulo, že se v dnešní době s nevěrou setkal skoro každý bez ohledu na věk. Jde o to, zda v rámci osobní zkušenosti, či ze zkušenosti někoho blízkého. Dva respondenti z mladší věkové kategorie a 1 respondent ze starší věkové kategorie uvedli, že se s nevěrou nesetkali a žádným způsobem jim tak neovlivnila život. Je možné, že respondenti, kteří odpověděli na otázku záporně, zřejmě předpokládali, že se ptám na jejich osobní zkušenost. V rámci nevěry se dostáváme do role podváděného nebo naopak podvádějícího. Dva z respondentů mladší věkové kategorie se ocitli v roli podvedených, další muž hrál roli podvádějícího a jeden muž se setkal s nevěrou nepřímo a to u blízkého člověka. Dva respondenti neodpověděli na otázku, protože se s nevěrou nikdy nesetkali. V rámci starší věkové kategorie 2 respondenti uvedli, že se ocitli v roli podvedeného, 1 respondent se setkal s nevěrou u blízké osoby, 1 respondent opět neodpověděl na otázku ze stejného důvodu. Jeden muž vypověděl, že se ocitl jak v roli podvedeného tak i podvádějícího. Respondenti v mladším věku, kteří se ocitli v roli podváděných, uvedli svoje pocity. Naopak respondent v roli podvádějícího zpočátku

nepocítoval žádnou vinu. Starší respondenti v roli podvedených pocítovali zlost na partnera, cítili to jako zradu. Respondenti rozdílného věku vnímají nevěru z několika pohledů. Mladší věková kategorie vnímá nevěru jako spontánní úlet, který dokáže mnohdy zničit vztah. Jedna z žen uvádí, že nevěra je to nejhorší, čeho se může partner nebo partnerka ve vztahu dopustit. Starší věková kategorie vnímá nevěru jako rozklad vztahu. Většina respondentů, jak z mladší, tak i starší věkové kategorie doufají, že by nebyli schopni dopustit se nevěry. Mnohdy myšlenky na nevěru zůstávají pouze u představ. Respondenti mladšího věku se vyjádřili, že by svoji případnou nevěru partnerovi sdělili. V tomto případě záleží na situaci a okolnostech nevěry. Respondenti staršího věku by nevěru tajili z důvodu udržení vztahu. Jeden respondent uvedl, že by zapíral a dva respondenti zůstali nerozhodní. V mladší věkové kategorii by 4 z 6- ti respondentů nevěru neodpustili a vztah by ukončili. Zbylí dva respondenti by vsadili na komunikaci. V rámci starší věkové kategorie 1 respondent projevil nejistotu, zda by dokázal partnerce odpustit, 1 respondent doufá, že tohle nikdy nebude řešit a 1 respondent uvádí, že nevěra si nezaslouží kompromis. Obecně převažuje názor, že nevěrnější jsou ve vztahu muži, ale z mého průzkumu vyšlo, že nelze určit, jaké pohlaví je nevěrnější. Respondenti, jak v mladší, tak i starší věkové kategorii se shodli na tom, že to záleží na individualitě člověka, nikoliv na pohlaví.

Na otázku proč k nevěře dochází, 3 respondenti z mladší věkové kategorie odpověděli, že je to v důsledku nenaplněného očekávání ve vztahu. Jeden respondent vypověděl, že je to na základě fyzické atraktivity a podle jedné ženy je to v důsledku nekomunikativnosti, stereotypům a sexuálním problémům. Respondenti ze starší věkové kategorie nahlíží na tento problém podobně jako respondenti mladší. V případě, kdyby se respondenti, bez ohledu na věk, s nevěrou setkali v předchozím vztahu, obávali by se, že nevěra jim ovlivní nový budoucí vztah.

Z průzkumu pomocí strukturovaného rozhovoru lze vyvodit výše uvedené závěry, nelze však z něj vyvozovat obecně platné závěry pro celou společnost. Jsem si vědoma toho, že pokud bych uskutečnila polostrukturovaný rozhovor, výsledky by byly podrobnější.

Jsem přesvědčena, že se mi podařilo splnit zamýšlený cíl práce. Je přínosem hlavně pro mou osobu. Překvapilo mě, jak mnozí byli rádi, že se mnou mohli dělat rozhovor, ale vyskytli se i mnozí, které to obtěžovalo. Domnívám se, že na této práci je

zajímavé právě to, že se na problematiku nevěry umím podívat očima svých respondentů ale i očima svýma, neboť stejně tak já, mám osobní zkušenost s nevěrou.

8 Literatura

ATKINSON, R. L. *Psychologie*. Praha: Portál, 2003. 752 s. ISBN 80-7178-640-3.

HARTL, P., HARTLOVÁ, H. *Velký psychologický slovník*. Praha: Portál, 2010. 800 s. ISBN 978-80-7367-686-5.

HENDL, J. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Praha: Portál, s.r.o., 2008. 407 s. ISBN 978-80-7367-485-4.

HEWSTONE, M., STROEBE, W. *Sociální psychologie: Moderní učebnice sociální psychologie*. Praha: Portál, 2006. 769 s. ISBN 80-7367-092-5.

KELNAROVÁ, J., MATĚJKOVÁ, E. *Psychologie: pro studenty zdravotnických oborů. 1. díl*. Praha: Grada, 2010. 162 s. ISBN 978-80-247-3270-1.

KRATOCHVÍL, S. *Manželská terapie*. Praha: Portál s.r.o., 2000. 255 s. ISBN 80-7178-332-3.

MATĚJČEK, Z., DYTRYCH, Z. *Krizové situace v rodině očima dítěte: dětská závist - žárlivost, nevěra a rozvod – nový partner v rodině, nevlastní sourozenci – vzpomínky z dětství*. Praha: Grada, 2002. 128 s. ISBN 80-247-0332-7.

MATĚJKOVÁ, E. *Řešíme partnerské problémy*. Praha: Grada Publishing, 2009. 144 s. ISBN 978-80-247-2338-9.

MIKULÁŠTÍK, M. *Komunikační dovednosti v praxi*. Praha: Grada Publishing, 2003. 361 s. ISBN 80-247-0650-4.

MYERS, D.G. *Social Psychology*. New York: McGraw-Hill, 1993. 682 s. ISBN 0-07-044292-4.

NAKONEČNÝ, M. *Psychologie osobnosti*. Praha: Academia, 2009. 620 s. ISBN 978-80-200-1680-5.

NAKONEČNÝ, M. *Sociální psychologie*. Praha: Academia, 1999. 287 s. ISBN 80-200-0690-7.

NAKONEČNÝ, M. *Sociální psychologie*. Praha: Academia, 2009. 498 s. ISBN 978-80-200-1679-9.

- PRÁŠKO, J. *Asertivita v partnerství*. Praha: Grada Publishing, 2005. 235 s. ISBN 80-247-1246-6.
- REICHEL, J. *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Praha: Grada Publishing, a.s., 2009. 184 s. ISBN 978-80-247-3006-6.
- ŘÍČAN, P. *Psychologie osobnosti: obor v pohybu*. Praha: Grada Publishing, 2010. 208 s. ISBN 978-80-247-3133-9.
- SMÉKAL, V. *Pozvání do psychologie osobnosti: člověk v zrcadle vědomí a jednání*. Brno: Barrister & Principal, 2009. 523 s. ISBN 978-80-87029-62-6.
- ŠMOLKA, P. *Nevěra: Pro podváděné i podvádějící*. Praha: Grada Publishing, 2005. 111 s. ISBN 80-247-0397-1.
- ŠMOLKA, P., PACEK, D. *Manželská poradna, aneb, Tam, kde vlastní síly nestačí*. Praha: Grada, 2007. 171 s. ISBN 978-80-247-1617-6.
- VÝROST, J., SLAMĚNÍK, I. *Sociální psychologie*. Praha: Grada, 2008. 404 s. ISBN 978-80-247-1428-8.
- ZANDEN, J.W.V. *Social Psychology*. New York: McGraw-Hill, 1987. 645 s. ISBN 0-07-553945-4.

9 Seznam příloh

Příloha č. 1: Rozhovor č. 1

Příloha č. 2: Rozhovor č. 2

Příloha č. 1

Rozhovor č. 1

Pohlaví: žena

Věk: 30

1. Setkal/a jste se už během svého života s nevěrou?

Ano, setkala.

2. V jaké příležitosti jste se s ní setkala?

V roli podváděné.

3. Jak jste se cítila?

Prvně jsem tomu nevěřila a potom jsem se cítila zrazená. Bylo mi špatně, ale musím říct, že to zas tak dlouho netrvalo a přestala jsem na to myslet.

4. Proč to netrvalo dlouho a přestala jste na to myslet?

Tak asi hlavně proto, že jsem už takový člověk, že když mě něco trápí, tak se to snažím svým způsobem hodit za hlavu. Přiznám se, že toto jen tak hodit za hlavu nešlo. V hlavě jsem si seskupila všechny špatné myšlenky na něj, které mi pomohly se s tím vyrovnat. Je pravda, že těch negativních myšlenek bylo ve výsledku více než těch pozitivních.

5. Jak jste se dozvěděla o jeho nevěře?

Začal si zamykat telefon, což normálně nedělal. Jednou šel do sprchy a mobil nechal ležet na nočním stolku a nedalo mi to. Zvědavost byla silnější než já. Podívala jsem se mu do telefonu a tam našla zprávy. A bylo to.

6. Pamatujete si obsah těch zpráv?

Dopodrobna si to nepamatuju, už je to přes rok a navíc jsem neměla sílu číst všechny. Něco ve smyslu, kdy se zase uvidí, jestli to řekl přítelkyni, že mu děkuje za včerejší orgasmus, že je v posteli neodolatelný.

7. Jak jste reagovala?

Vybavuji si, že jsem telefon položila zpátky na stůl a sedla si na postel, jak kdybych byla dřevěná.

8. Co se Vám honilo hlavou?

Promítala jsem si náš vztah, kde jsem mohla udělat chybu.

9. Proč jste to vztahovala na sebe?

Protože když se mi přihodí nějaká závažná situace, vždy s myšlenkami začínám u sebe, reflektuji sama sebe a pak až začínám hledat chyby jinde.

10. Chtěla jste si s ním o tom promluvit?

Ano, chtěla. Když přišel ze sprchy a viděl mě, jak sedím zhrouceně na posteli, tak mu vše došlo. Ptala jsem se ho proč, co ho k tomu vedlo nebo co na ní viděl, v čem byla lepší než já. Chtěla jsem to za každou cenu vědět, když jsem si byla vědoma toho, že mi to ještě víc ublíží.

11. A dozvěděla jste se, co jste chtěla?

Ano.

12. V čem teda byla ona milenka lepší?

Měla prý větší prsa a celkově byla hubenější než já. Ráda nosila minisukně a tílka s výstřihem. Já jsem pravý opak. Mám raději pohodlné rifle s volným tričkem.

13. Proč tedy z jeho strany došlo k nevěře?

Řekl, že to bylo kvůli tomu, že byla sexy a že chtíč byl silnější než on sám.

14. Řekl Vám, kde se s ní seznámil?

On pracuje jako podnikatel u OVB, takže u nich ve firmě.

15. Klapal Váš vztah před jeho nevěrou?

Já si myslím, že jo. Byli jsme šťastni. I z něj jsem to cítila. Až do té doby, než si začal zamykat ten telefon.

16. Po zjištění té nevěry, kterou jste se dozvěděla z jeho ukrytých zpráv, ukončila jste vztah?

Když jsem se tu jeho nevěru dozvěděla, tak jsem udělala to, že jsem od něho odešla a začala si taky užívat.

17. V jakém smyslu jste si začala užívat?

Snažila jsem se znovu randit, chodit s kamarádkami na diskotéky, do baru a snažila jsem se poznat nové lidi.

18. Cítila jste se znovu šťastná?

Ano a zároveň ne. Po čase se mi to rozleželo v hlavě a bývalý partner mi začal chybět, teda aspoň u mě to tak bylo, nevím, jestli je to normální. Beru to tak, že jsme spolu skoro deset let a v letech, kdy jsme si měli užívat puberty a být volní jsme byli pořád jen spolu.

19. Jak zareagoval Váš partner na to, že jste ukončila Váš vztah?

Zpočátku to přijal celkem dobře. Poté, co se dozvěděl, že jsem byla s kamarádem na kafi, začal mi znovu psát.

20. A co vy na to? Jak to ve výsledku dopadlo?

Teď jsme měli rok volnost a doufám, že nám to oběma pomohlo a nebude se to už opakovat.

21. A uvažovala jste, kdyby jste s partnerem měla děti? Bylo by Vaše rozhodnutí o vztahu jiné?

Určitě. Kdybych s ním měla děti, tak bych hned neodcházela, počkala bych, jak by se vztah dál vyvíjel, jak bychom se k sobě chovali a potom se rozhodla co dál.

22. Svěřila jste se někomu s Vaším problémem?

Ano. Sice se považuji za silného člověka, ale takovýto problém se v sobě držet nedá.

23. Co tím myslíte tím termínem silný člověk?

Snažím se nebrat si problémy tolik k tělu.

24. Komu jste se tedy svěřila?

Nejlepší kamarádce.

25. V opačném případě, byla byste Vy schopná se dopustit nevěry?

Těžko říct, teď jsem spokojená, takže ne, ale člověk nikdy nemůže říct, co bude třeba za 15 až 20 let.

26. Řekl/a byste o své nevěře partnerovi?

Pokud bych chtěla, aby vztah s ním pokračoval tak neřekla, co oči nevidí, srdce nebolí. Kdyby mi to odpustil, tak věřím tomu, že by někdy přišla chvíle, kdy by to vyčetl.

27. A myšlenky na nevěru máte?

Nemám, teda pokud není nevěra, když kolem mě projde nebo vidím v televizi hezkého chlapa, tak si člověk představuje, co má asi pod oblečením a podobně, ale zůstávám jen u představ.

28. Proč si myslíte, že k nevěře dochází?

Tak v mém případě to u partnera byla fyzická přitažlivost k milence. Jinak si myslím, že těch příčin by mohlo být několik.

29. Napadají Vás nějaké?

Tak například se ve vztahu objevují stereotypy. Osoba, která podvádí, si nevěrou zvyšuje sebevědomí a dokazuje si svou neodolatelnost.

30. Myslíte si, že se častěji dopouštějí nevěry muži nebo ženy a proč?

Spíš muži a u nich mi připadá, že se tím snad někdy i chlubí a proto to kolikrát praskne, ale za to žena když už podvádí, tak to drží v tajnosti.

**31. Myslíte si, že nevěra v předchozím vztahu by měla dopad na nový vztah?
Jestli ano, tak proč?**

Dneska už se na nevěru dívám jinak. Kdyby jste se mě zeptala před deseti roky, jestli bych se kvůli nevěře rozešla, tak bych určitě řekla že ano, ale dneska už bych víc přemýšlela. Takže pro mě by dopad asi neměla.

32. A na závěr by mě zajímalo, jak byste nevěru definovala na základě vlastních zkušeností?

Je to podraz vůči partnerovi, podle mě je nevěra a nevěra. Jedna je spontánní, takový jednorázový úlet, a potom toho člověka, s kým se to stalo, už nikdy nepotkáte. Pak je asi ta horší, která trvá i několik let a člověk jakoby žije dvojitým životem a neví pro koho se rozhodnout, tak je s manželkou i milenkou, asi aby neublížil ani jedné nebo nevím proč.

Příloha č. 2

Rozhovor č. 2

Pohlaví: muž

Věk: 39

1. Setkal jste se s nevěrou v roli podváděného nebo podvádějícího z osobní zkušenosti?

Ano, setkal. Byl jsem v roli podvádějícího.

2. Co Vás k tomu vedlo, že jste byl právě v takové roli?

Chtěl jsem vyzkoušet nové věci. S přítelkyní jsme měli ve vztahu delší dobu stereotyp a nudil jsem se. Přítelkyně mě nedokázala už ničím překvapit.

3. Proč si myslíte, že u Vás vládl stereotyp?

Přítelkyně byla pracovně vytížená, sotva stačila nakoupit. Takže celkově nebyl žádný čas na sex a po nějaké době nebyla ani chuť. A to si myslím je velký problém.

4. Snažili jste se ten stereotyp nějak společně odstranit?

Mám pocit, že ona ani nevnímala, že nějaký stereotyp máme. Naopak, žila v naivní představě, že je všechno v pořádku mezi námi. Přišla domů, dala mi pusku a myslela si, že to k šťastnému vztahu je všechno. Ale já mám jiné představy, a proto jsem se snažil ten stereotyp odstranit. Vařil jsem večeri s nadějí, že se konečně po delší době pomilujeme a nic. Bral jsem ji do kina nebo na výlety, když měla čas. Ale jeden člověk vše nespraví. Musí být na to dva. A v našem případě bohužel.

5. Když jste tedy začal přítelkyni podvádět, rozešel jste se s ní?

Právě že ne. A do teď toho lituju, že jsem ji tenkrát neopustil.

6. Proč toho litujete, že jste se s ní nerozešel?

Protože, když jsem začal přítelkyni podvádět, neuvědomoval jsem si, co dělám. Byl jsem sobec a myslel jsem jen na sebe. Vůbec jsem nepřemýšlel, jak by jí to ublížilo, kdyby se to dozvěděla.

7. Neřekl jste jí o své nevěře?

Ne. Byl a jsem srab.

8. A chystáte se jí o tom někdy říci?

Já nevím, nejspíš ne. Nechci zničit to krásný, co teď spolu máme. Takže už to nechám osudu, co si pro mě přichystal.

9. Myslíte si, že kdyby se partnerka o Vaší nevěře dozvěděla, tak by Vám to odpustila a zachovala vztah?

Myslím, že ne. Nebo já 100% vím, že ne. Ale nedivil bych se jí. Já jsem si to sobě taky nikdy neodpustil.

10. Proč jste si neodpustil?

Protože vím, že kdyby to ona udělala mě, tak by se mi to taky nelíbilo. A takový věci se neodpouštějí.

11. Kdyby to bylo obráceně, vy jste se dozvěděl o partnerčině nevěře, byl byste ochotný jí odpustit a vztah zachovat?

Rád bych řekl, že ano, kdyby se to náhodou partnerka dověděla, tak abych se měl čím bránit, že já bych jí to taky odpustil. Ale asi bych to nedokázal být s ní s představou, že ji měl někdo jiný.

12. Takže vy jste pro Vaši partnerku první přítel?

Ne to ne. Ona známosti měla. Spíš jsem to myslel, jako že bych neunesl představu, že ji měl někdo jiný v tom smyslu, že jsem s ní třeba ve středu a ve čtvrtek já a v sobotu a v neděli někdo jiný. Tak jsem to myslel. Pardon.

13. Myslíte si, že jsou muži více nevěrní než ženy?

Myslím, že je to prašť jak uhoď. Je to na stejné úrovni. Nelze to srovnávat. Je to jako kdybychom míchali jablka s hruškami. Sice jak muži i ženy mají stejnou sexuální potřebu, ale muži a ženy jsou rozdílné kategorie. A stejně tak to především záleží na osobnosti člověka.

14. Odsuzujete nevěru?

Ne, to zase ne. Nevěru neodsuzuju. Je škaredá, ale někdo, jako já, kdo má s přítelkyní nebo s partnerem stereotypy, nerozumí si, mají problémy v posteli nebo ten vztah prostě neklape a mají potřebu svým způsobem vypadnout z reality, tak věřím, že ta nevěra může pomoci tomu vztahu. Pak už to záleží na osobnosti a charakteru člověka, jestli má odvahu to druhé polovičce říct, či nikoliv. A zdali má pak výčitky svědomí jako já nebo ne.

15. Máte výčitky svědomí?

To si piště. Ani nevíte jak moc. Když se vedle ní probudím a podívám se, jak nevinně vypadá, když spí, musím si hned pomyslet, jaký by to bylo, kdyby se to dozvěděla. Ležel bych tam sám a ona by semnou určitě nikdy v životě nepromluvila. Takže hned co se na ni podívám, ji dám pusy, protože nikdy nevím, kdy je to naposled.

16. Takže nyní žijete s přítelkyní ve strachu, aby se nedozvěděla o Vaší nevěře?

Ano, tak to jste vystihla naprosto přesně. Mám strach, že to všechno najednou skončí.

17. A když jste začal přítelkyni podvádět, tak na tohle jste nemyslel?

Ne. Byl jsem zaslepený, že dělám v životě něco nového, co jsem nikdy nezkusil. A bohužel až po nějakém čase mi došlo, co špatného dělám.

18. Jaké pocity jste prožíval během nevěry?

Tak ze začátku vůbec žádný. Jak už jsem uvedl dříve, byl jsem sobec a nedocházelo mi, jakou prasárnu vlastně dělám. Ale stalo se. Potom po půl roce, co ta nevěra skončila, jsem se cítil hrozně.

19. Jak to myslíte, že jste se cítil hrozně?

No začaly výčitky svědomí. Když sem přišel domů, stáhl se mi žaludek a ani jíst jsem nemohl. Strašně jsem se potil a klepaly se mi prsty.

20. Uvědomil jste si něco díky nevěře?

Nikdy více bych tohle už neudělal. Nejenom, že jsem ublížil přítelkyni, ale také musím žít s výčitkami svědomí a to není nic příjemného. Když se každý den

probouzíte do rána s pocitem strachu. Díky milence jsem si uvědomil, jakéj „poklad“ mám doma. Už je to přes 3 měsíce, co jsem nevěru ukončil, a s přítelkyní stereotyp nemáme. Přijde mi, jak kdyby něco vycítila, že se něco děje, protože se změnila.

21. V čem pocítujete její změny?

Tak hlavně máme sex 3x týdně. Víím, že to není ve vztahu priorita, ale je to důležitá věc ve vztahu. A celkově si mě více všímá, dokonce se poohlíží i po nové práci.

22. Míváte myšlenky na nevěru?

Teď už rozhodně ne. Dříve ano a bohužel to neskončilo jen u nich.

23. Jak byste definoval nevěru?

Je to nějaký fyzický kontakt za zády svého partnera.

24. Takže myslíte třeba jako fyzický kontakt i podání si rukou jako projev nevěry?

Ne to zase ne. Myslím třeba jako líbání s jazykem a samozřejmě pohlavní styk. To je jednoznačné.

25. Co podle Vás pomáhá předejít nevěře?

Tak z mé zkušenosti jsou to určité stereotypy. Jak ve vztahu nejsou stereotypy, rozumíte si v posteli a dokážete spolu komunikovat o všem, tak si myslím, že nevěra nemá žádnou šanci.

26. Proč k nevěře dochází?

Ve většině případů (z části i v mém případě) je to způsobenou fyzickou atraktivitou.

27. Jaké jsou pro Vás 3 nejdůležitější hodnoty ve vztahu?

Tak na prvním místě je jednoznačně důvěra. Jakmile v tom vztahu chybí, jsou pochybnosti, lhaní a v některých případech dochází i na nevěru. Na druhém místě u mě je to porozumění a vzájemná komunikace. To bych tak radil na stejnou příčku, protože spolu souvisí. A na poslední místo bych dal lásku a s ní spojený sex.

28. Proč si myslíte, že dochází k nevěře, když ve vztahu chybí důvěra?

Protože člověk, který nemá důvěru v druhém partnerovi, tak ho neustále podezírá z něčeho, co není pravda. Má pochybnosti o jeho lásce a nevěří mu, že jde třeba ven s kamarády. A děje se to tak dlouho, až to ten podezíraný partner nevydrží a najde si skutečně nějaký důvod, aby ten podezíravý partner měl proč to dělat.

29. Kdyby se nevěra objevila u Vašeho známého, změnilo by to Váš postoj k němu?

Ne určitě ne. Kdyby byl v roli podvádějícího stejně jako já, možná bychom se ještě více sblížili.

30. Ale co kdyby byl v roli podvedeného?

No to už je horší. Tak v tomto případě asi ano. Báł bych se mu něco říct, protože nevím, jak s podvedeným člověkem jednat.

31. Mluvil jste o tom, že před třemi měsíci jste opustil milenkku a vrátil se k přítelkyni, tak by mě zajímalo, co Vás k tomu rozhodnutí vedlo?

Já se k přítelkyni svým způsobem nevrátil. Žil jsem s ní, ale zároveň jsem býval s milenkou. Byl jsem s oběma a cítil jsem se, jak kdybych žil dva světy. Asi po půl roce mi došlo, že tohle nikam nevede. Milenka byla sexy, velmi sexy, ale to bylo tak asi všechno. Prvně jsem byl zaslepený a nevnímal jsem, jaká je povahově. A když denně usínáte vedle přítelkyně s výčitkami svědomí, tak se to ve vás jakoby hne jistým směrem. Čím déle jsem ji podváděl, tím více se mi oddalovala a začala mi chybět. Uvědomil jsem si, že s ní chci být. Jen s ní.

32. Svěřil jste se někomu o Vaší nevěře?

Ano. Kamarádovi. Pořád jsem si s ním o tom povídal. Ano, uznávám, vychloubal jsem se. Počkat, ještě si vzpomínám...ví to tři kamarádi.

33. Svěřil jste se jim i nyní po nevěře, co prožíváte?

Ne. Řekl jsem, že to s milenkou skončilo a to bylo vše. Už se o tom nebavíme.

34. A pročpak? Bojíte se, že by Vaše výčitky svědomí neuznávali?

Ne to ne. Jsme dobří přátelé, takže mě chápou ve všem. Jen prostě jsme chlapi a chlap má mít svoje pocity pod kontrolou. Takže asi proto.

35. Nebojíte se, že to jednou nechtěně od nich vypluje na povrch?

Ne, to rozhodně ne. Dám za ně ruku do ohně. Vyrůstali jsme spolu od malinka, takže věřím, že naše přátelství je důvěryhodné.

36. Kdyby se to náhodou provalilo, a já Vám přeji aby ne, musel byste to nějak řešit. Myslíte, že byste uvažovali s partnerkou o manželské poradně?

Děkuji, že mi držíte palce. Kdyby se to provalilo, tak já bych byl zásadně proti manželské poradně. A jak znám partnerku, tak ta by taky o ní neuvažovala.

37. Máte nějaké špatné zkušenosti s poradnou?

Ne to rozhodně ne. Jen si myslím, že když mají partneři problém, tak je základem, aby si spolu sedli a promluvili si o tom. Nebo já i partnerka máme spoustu přátel. Myslím si, že přátelé někdy dokážou pomoci lépe, než psycholog v poradně.

38. Znáte někoho, kdo by měl zkušenosti s manželskou poradnou? Případně jaké byly výsledky?

Bohužel, nikoho takového neznám.

39. Myslíte, že platí pravidlo: „Nevěrný partner podvedl jednou, podvede i znovu?“

Tak určitě v nějakých případech to platí. Ale nemyslím si, že bych se mohl porovnávat s ostatními. Myslím si, že u mě to neplatí.

40. V čem se od těch „ostatních“ odlišujete?

Tak hlavně v tom, že já podváděl partnerku, uvědomil si to a nikdy už bych to neudělal. Chtěl jsem vyzkoušet nové věci a měly jsme stereotyp. V té době jsme

si s partnerkou nerozuměli. A já si uvědomil chybu. Ale ti ostatní si to třeba neuvědomí vůbec, co dělají. Ať už v prvním vztahu, kde podváděli, nebo v tom dalším, prostě nikdy. To si myslím, že je hlavní rozdíl mezi mnou a ostatními nevěrníky. Samozřejmě nelze házet všechny nevěrníky do jednoho pytle. Každý člověk je individuální stvoření.